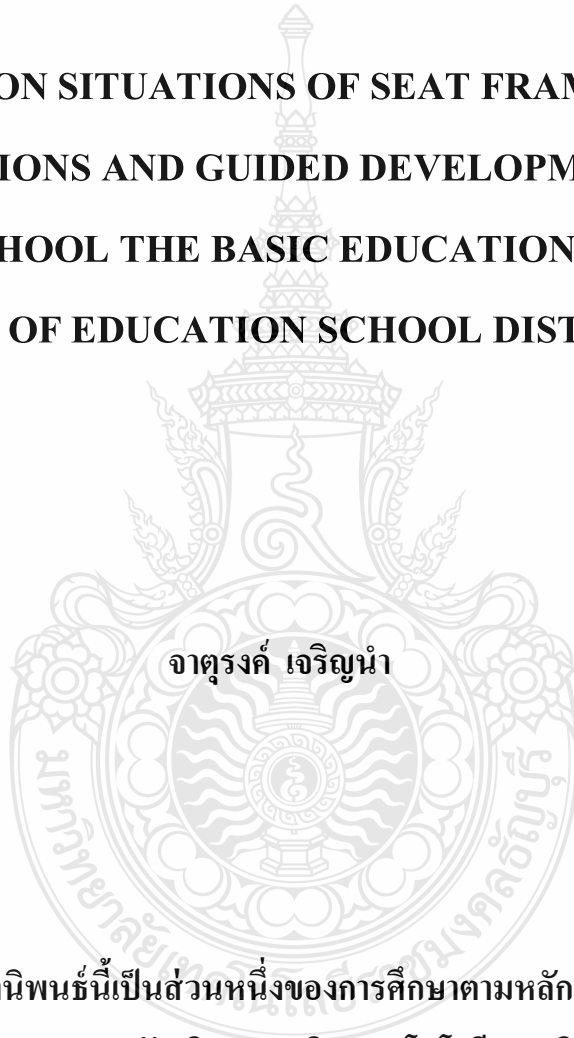

การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และ
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

A STUDY ON SITUATIONS OF SEAT FRAMEWORK
ADMINISTRATIONS AND GUIDED DEVELOPMENT OF MAIN
STREAMING SCHOOL THE BASIC EDUCATION INSTITUTIONS
OFFICE OF EDUCATION SCHOOL DISTRICT 9

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)
และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 9

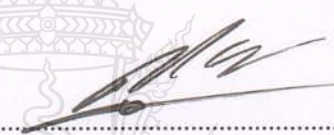
จตุรงค์ เจริญนำ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

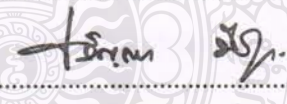
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และ
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
A Study on Situations of SEAT Framework Administrations and Guided
Development of Main Streaming School the Basic Education Institutions
Office of Education School District 9

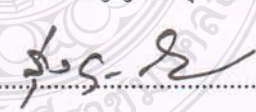
ชื่อ – สกุล นายจาตุรงค์ เจริญนำ
สาขาวิชา เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุ่งอรุณ รังรองรัตน์, ปร.ด.
ปีการศึกษา 2558

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

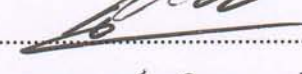

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนันต์ เตียวต้อย, ปร.ด.)

..... กรรมการ
(อาจารย์ปรีญญา มีสุข, ค.ค.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ รังรองรัตน์, ปร.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติให้วิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

วันที่ 2 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2558

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ชื่อ – สกุล	นายจาตุรงค์ เจริญนำ
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งอรุณ รั้งรองรัตน์, ปร.ค.
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัย ครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) กับคุณลักษณะของครูผู้สอน และ 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ในปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นหน่วยในการแบ่งชั้นได้ จำนวน 302 คน และผู้บริหารสถานศึกษาทั้งหมด 22 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้ค่าทีกับค่าเอฟ

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) อยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) มีผลดังต่อไปนี้ ลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนา และขนาดของสถานศึกษามีความแตกต่างกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสมการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่า ไม่แตกต่างกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมนั้นมีทั้งหมด 5 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

Thesis Title A Study on Situations of SEAT Framework of Mainstreaming School Administrations and Guided Development of Mainstreaming School the Basic Education Institutions Office of Education School District 9

Name – Surname Mr. JaturongCharoennum

Program Educations Administration Technology

Thesis Advisor Assistant Professor Roongaroon Rangrongratana, Ph.D.

Academic Year 2015

ABSTRACT

This research aims to 1) study situations of SEAT implementation in the mainstreaming school administrations 2) compare the circumstances of SEAT framework of mainstreaming school administrations with characteristics of the teachers and 3) study the categories of guided development mainstreaming education program in offices of the educational school district number nine.

The research sample consisted of 302 teachers and 22 were school administrators of school district number nine in the academic year of 2014. The participants were selected through a stratified random sampling technique which focused on school size. Questionnaires and interviews were the instruments used to analyze the percentage, average and standard deviation of the sample comparing the values of the t-test and f-test, respectively.

The research findings were as follows: 1) a study on situations of SEAT framework of mainstreaming school administrations were middle level; 2) a comparative analysis on situations of SEAT framework of mainstreaming for school administrators showed a significantly different characteristics of inclusive education, workshops or seminars and the size of the schools, and the experience in teaching disabled child of inclusive education showed no significant difference at the statistical level of .05; and 3) administrators of the schools were using five guided development program on their mainstream education.

Keyword: SEAT framework administrations

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รักรองรัตน์ อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.อนันต์ เตียวต้อย และ ดร.ปริญญา มีสุข ที่ได้กรุณาเป็น คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ร่วมพิจารณาตลอดจนให้คำปรึกษา แนะนำตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้การศึกษาวิจัยเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความซาบซึ้งอย่างยิ่ง รวมทั้ง ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ดร.ชัยยุทธ ฤทธิณรงค์ เลขาเหเพ็ญแสง นางสาวพิกุล เฉิดฉวีวรรณ นายวีรพล มณีพงษ์และ ดร.ศรายุทธ รัตนปัญญา ที่ได้กรุณาตรวจสอบ เสนอแนะ ปรับปรุงเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผู้บริหาร สถานศึกษา และคณะครูของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 ที่กรุณาอำนวยความสะดวก ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ตลอดจน ทุกคนที่ให้อำนาจใจ ช่วยเหลือ สนับสนุน อำนวยความสะดวกมาโดยตลอด จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา บ่มเพาะจนผู้วิจัยสามารถ นำเอาหลักการมาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้ ความสำเร็จและความภาคภูมิใจอันเกิดจาก วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นผลมาจากพลังครอบครัว ที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุน ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของ ผลสำเร็จในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณพี่ น้อง เพื่อนร่วมรุ่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรีทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือ ห่วงใย สนับสนุน และให้อำนาจใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา ประโยชน์ที่พึงได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา บรรพบุรุษ บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยสามารถดำรงตนและมานะ พยายามศึกษาจนบรรลุผลสำเร็จด้วยดีเสมอมา

จตุรงค์ เจริญนำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	11
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	11
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	12
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	12
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	15
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	16
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	18
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	20
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
2.1 การบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework).....	21
2.2 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	38
2.3 การบริหารจัดการศึกษาพิเศษของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9.....	43
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
3.1 ประชากร.....	54
3.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	54
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	84
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	84
5.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	85
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	86
5.4 อภิปรายผลการวิจัย	88
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	96
บรรณานุกรม.....	98
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และคณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์.....	104
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	107
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์.....	113
ภาคผนวก ง ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	124
ประวัติผู้เขียน.....	132

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9.....	55
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	61
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT)ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยภาพรวม	63
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ด้านนักเรียน.....	63
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ด้านสิ่งแวดล้อม	65
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน.....	67
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ด้านเครื่องมือ	69
ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม.....	71
ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม.....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม.....	73
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม.....	74
ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	75
ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	76
ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา.....	77

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
ภาพที่ 2.1 แนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้าง SEAT.....	33
ภาพที่ 2.2 การจัดทำหลักสูตรเฉพาะ.....	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดในการนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าและการศึกษา เป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองให้อยู่รอดปลอดภัย รวมทั้งสิทธิในการที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีได้หมายความว่าถึงคนปกติเท่านั้น แต่ยังรวมถึงคนที่มีความพิการด้วย เพราะบุคคลเหล่านี้คือ ประชาชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการบริการจากภาครัฐรวมถึงการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาพิเศษซึ่งเป็นการจัดเฉพาะเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือพิการ เนื่องจากการบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบปกติจะไม่สามารถตอบ โจทย์ตาม ความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือพิการได้ จึงต้องมีการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กเหล่านั้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546)

เนื่องจากรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 ซึ่งเป็นกฎหมายลำดับศักดิ์สูงสุดแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดไว้ในส่วนที่ 8 กล่าวถึงสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา โดยระบุใน มาตรา 49 ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายต่อผู้พิการหรือทุพพลภาพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2550, น. 15)

ดังนั้นจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 ซึ่งเป็นกฎหมายรองลงมาเพื่อกำหนดข้อปฏิบัติและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้ใน หมวด 1 บททั่วไป ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาสำหรับคนไทยทุกคนไว้ในมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และยังคงกล่าวถึงคนพิการทุกประเภทไว้ในหมวด 2 ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 วรรคสอง บัญญัติว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพต้องจัดให้บุคคลดังกล่าว ได้รับสิทธิและได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ส่วนวรรคสามกล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าว

มีสิทธิและโอกาสได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (ราชกิจจานุเบกษา, 2542, น. 4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดนโยบายสำคัญ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ เรียกว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม โดยมีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนทั่วไปสามารถจัดการศึกษาให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวตั้งแต่ปีพ.ศ.2542 เป็นต้นมา โดยกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเพื่อสนองตาม มาตรา 10 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม 2553 ไว้อย่างชัดเจนดังนี้ ให้คนพิการทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 2 ปี ให้จัดการศึกษาเป็นพิเศษ ให้จัดบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่คนพิการและครอบครัวให้ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

จากสาระสำคัญที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม 2553 รวมทั้งกฎหมาย กฎกระทรวง นโยบายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงแนวทางและระบบการจัดการศึกษา เพื่อมุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว แสดงถึงเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาในทิศทางเดียวกัน คือ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่วัยเด็กทุกคนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยเป็นการจัดการศึกษาแบบให้เปล่า ทั้งนี้สำหรับเด็กพิการหรือเด็กที่มีความบกพร่องทุกประเภทนั้นรัฐต้องจัดให้เป็นพิเศษ กล่าวคือการจัดให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและได้รับการพัฒนาศักยภาพในรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยต้องขจัดปัญหาและอุปสรรคอันเนื่องมาจากความพิการและจัดให้เข้าเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด ซึ่งโดยทั่วไปหมายถึงจัดให้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติร่วมกับนักเรียนทั่วไป ยกเว้นในกรณีที่มีความพิการมากจนโรงเรียนไม่สามารถสนองต่อความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของนักเรียนที่พิการให้เป็นได้เฉพาะบุคคลได้เท่านั้น จึงจำเป็นต้องจัดให้เรียนในรูปแบบอื่น นอกจากนี้ต้องจัดให้บริการตามกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ.2550 โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาเป็นเฉพาะบุคคล ดังนั้นจึงเป็นความพยายามและความร่วมมือกันของทุกฝ่ายตลอดมา โดยมุ่งหวังให้การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการบรรลุผลตามเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ใน กฎหมาย กฎกระทรวง

นโยบายและแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

ดังนั้นเพื่อพัฒนาให้เด็กและเยาวชนพิการ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องตามเจตนารมณ์ที่กำหนดในกฎหมาย พระราชบัญญัติ และนโยบายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพปลอดจากอุปสรรคและตั้งอยู่บนฐานของสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการจัดโครงการ โรงเรียนจัดการเรียนร่วม เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กพิการได้เรียนร่วมกับเด็กทั่วไป โดยในปีการศึกษา 2547 จำนวน 390 โรงเรียน กระจายครอบคลุมทุกจังหวัดๆ ละ 2 อำเภอๆ ละ 1 โรงเรียน ต่อมาในปีการศึกษา 2548 ขยายผลเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 2,000 โรงเรียน ครอบคลุมทุกอำเภอๆ ละ 1-2 โรงเรียน และปัจจุบันในปีการศึกษา 2557 มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาเรียนร่วมจำนวน 18,370 โรงเรียน ทั้งนี้โดยมุ่งหวังให้โรงเรียนได้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารตามกรอบแนวคิด 2 ประการ คือ 1) การจัดการบริหารทั้งระบบโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management : SBM) และ 2) การบริหารโดยใช้โครงสร้าง ซีท (SEAT Framework โดยที่ S-Students คือ นักเรียน E-Environment คือ สภาพแวดล้อม A-Activities คือ กิจกรรมการเรียนการสอน และ T-Tools คือ เครื่องมือ) ทั้งนี้โรงเรียนสามารถปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารตามบริบทของแต่ละโรงเรียน โดยมีความร่วมมือจากเครือข่ายทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาซึ่งแสดงถึง การบริหาร ที่มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวในการดำเนินงาน ทั้งในระดับชั้นเรียนร่วมและโรงเรียนทั้งระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มโอกาสให้เด็กพิการทุกคนได้เข้าเรียนและเรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน ทั้งนี้ได้มีการทบทวนถึงภารกิจที่จำเป็นที่สถานศึกษาทั่วไป ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ทั้งการจัดการให้เด็กพิการทุกคนที่อยู่ในเขตบริการได้เข้าเรียนในโรงเรียน และการพัฒนาให้โรงเรียนมีคุณภาพรองรับการให้บริการด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพคุณภาพของการจัดการศึกษาเรียนร่วมจึงเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญอย่างหนึ่งของคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, น. 7)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ได้ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในปีการศึกษา 2557 มีโรงเรียนจัดการเรียนร่วม จำนวน 22 โรงเรียน ซึ่งการจัดการศึกษานั้นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความเข้าใจ มีความรู้ มีความสามารถ และมีการบริหารงานที่ดีสถานศึกษาโดยส่วนใหญ่แล้วยังเกิดปัญหาด้านความพร้อมของบุคลากร ประสิทธิภาพในการสอน เด็กพิเศษ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาเขต 9 โดยผู้วิจัยคาดว่า ผลจากการวิจัยสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียน จัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียนในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

1.2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมมีความแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม ประเภทกับโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป

1.3.2 สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมมีความแตกต่างกันระหว่างครูผู้สอนที่เคยอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วมกับครูผู้สอนที่ไม่เคยอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

1.3.3 สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม มีความแตกต่างกันระหว่างประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมต่ำกว่า 5 ปี ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5-10 ปี และ ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 10 ปีขึ้นไป

1.3.4 สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม มีความแตกต่างกันระหว่างขนาดของโรงเรียนจำแนกเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 1,132 คน จากจำนวน 22 โรงเรียน และสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจัดการเรียนร่วม จำนวน 22 คน จาก 22 โรงเรียน

1.4.2.2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยกำหนดโดยใช้ตารางของ เครจซี่ แลมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 40-43) ครูผู้สอนจากโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 22 โรงเรียน ได้ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน และสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนจัดการเรียนร่วม จำนวน 22 คน จาก 22 โรงเรียน

1.4.3 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1) ลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม จำแนกเป็นโรงเรียนที่มีเด็ก พิการเรียนร่วม 1 ประเภท กับโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป

2) การอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม จำแนกเป็น เคยอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม กับไม่เคยอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

3) ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม จำแนกเป็นประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ต่ำกว่า 5 ปี ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5-10 ปี และ ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 10 ปีขึ้นไป

4) ขนาดของโรงเรียน จำแนกเป็น ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และ ขนาดใหญ่พิเศษ

1.4.3.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) หมายถึง ขั้นตอนการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1.5.1.1 ด้านนักเรียน (S-Student) หมายถึง โรงเรียน มีการจัดปฐมนิเทศให้นักเรียนปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วมเพื่อสร้างเจตคติที่ดีและความเข้าใจร่วมกัน โดยมีการจัดให้นักเรียนพิการ เข้าเรียน ตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ จัดการให้มีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนโดยให้เด็กได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน ช่วยเหลือกันระหว่างเด็กปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วม โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วม โรงเรียนมีระบบการรับ/การจัดเข้าชั้นเรียนหรือการส่งต่อ ผู้บริหาร ครูผู้สอนร่วมประชุมวางแผนร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วม มีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับสภาพความพิการ นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจ ยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิการเรียนร่วม นักเรียนพิการเรียนร่วมได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปตามศักยภาพ

1.5.1.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) หมายถึง โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยให้ถือเป็นปริมาณงาน มีบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม/สนามเด็กเล่นและอื่นๆ เพื่อให้ นักเรียนพิการเรียนร่วมใช้พักผ่อน มีการปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม โรงเรียนจัดให้มีสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการจัดกิจกรรมให้แก่ครู วิทยากร และ บุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับรู้ และร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกวิธี ห้องเสริมวิชาการมีสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคลของผู้เรียน โรงเรียนมี

ห้องน้ำ ห้องส้วมที่เพียงพอ และเหมาะสมกับความต้องการพิการของนักเรียนแต่ละบุคคล โรงเรียนมีการจัดการเรียนให้มีทางเลือกเพียงพอสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ร่วมรับผิดชอบเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษา พิการให้แก่ ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อสร้างความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ

1.5.1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) หมายถึง ฝ่ายบริหารจัดการครู เข้าสอนในชั้นเรียนร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนพิการเรียนร่วมรู้จักการปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน และเอื้อต่อการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม ครูมีการวัดผล ประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน ครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กเรียนพิการเรียนร่วม หลังการวัดผลระหว่างเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ครูนำผลการประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะ สม่าเสมอและต่อเนื่องจนจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนพิการเรียนร่วมสอดคล้องกับศักยภาพความแตกต่างของแต่ละบุคคล ผู้บริหารจัดให้มี คณะทำงานติดตาม นิเทศ วัดและ ประเมินผล รายงานผลการจัดการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ โรงเรียนมีการประเมินผลตามสภาพจริง และรายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนพิการเรียนร่วม ให้กับผู้บริหารและผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ

1.5.1.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tools) หมายถึง โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์/พันธกิจ/ ยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเรียนร่วม มีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการ โดยใช้โครงสร้างซีท เป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม โรงเรียนจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วย สนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิการเรียนร่วม โรงเรียนจัดทำหลักสูตร ตำรา ในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิการของแต่ละบุคคล โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัย ในชั้นเรียน หรืองานวิจัยขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการศึกษาพิการ ครูจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิการเรียนร่วม บุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนร่วม ครูจัดทำสื่อทางการศึกษา เครื่องมือ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูนำเทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้บริการ แก่นักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างทั่วถึง นักเรียน พิการเรียนร่วมได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สอดคล้อง กับความต้องการจำเป็นพิการของตน

1.5.2 เด็กพิการ หมายถึง เด็กที่พบความบกพร่องหรือมีความผิดปกติ จำแนกเป็น 9 ประเภท คือ เด็กที่พิการทางการเห็น ทางการได้ยิน สติปัญญา ร่างกายหรือสุขภาพ การเรียนรู้ การพูดและภาษา ลักษณะของพฤติกรรม ออทิสติก และพิการซ้อน

1.5.3 การเรียนร่วมหมายถึงการจัดการศึกษาให้เด็กพิการเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน ที่ทำการจัดการเรียนร่วม ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

1.5.4 สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามจำนวนนักเรียนที่มีอยู่ในโรงเรียน โดยถือเกณฑ์จำแนกขนาดโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546) แบ่งเป็น 4 ขนาด ดังนี้

ขนาดเล็ก	จำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คน
ขนาดกลาง	จำนวนนักเรียน 500 - 1,499 คน
ขนาดใหญ่	จำนวนนักเรียน 1,500 - 2,499 คน
ขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวนนักเรียนตั้งแต่ 2,500 คนขึ้นไป

1.5.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 หมายถึง หน่วยงานที่อยู่ระดับสั่งการของสถานศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 กำหนดการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2553 โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 แบ่งเป็น 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดนครปฐม

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ประกอบด้วยทั้ง 4 ด้าน คือ

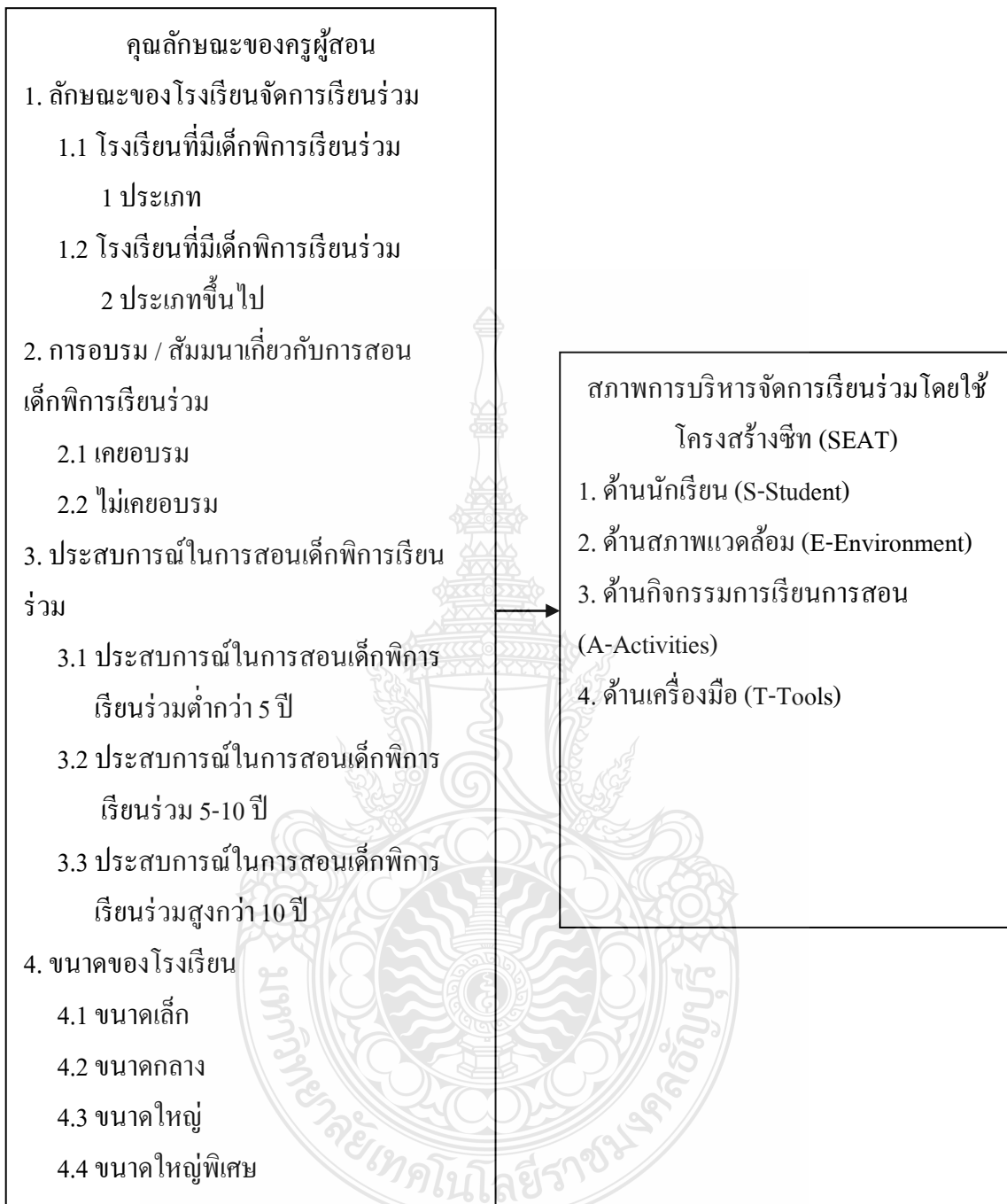
1.6.1 ด้านนักเรียน (S-Student)

1.6.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)

1.6.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)

1.6.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

ส่วนคุณลักษณะของครูผู้สอน จำแนกเป็นลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน โดยสรุปกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1.7.1 เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปวางแผนการบริหารจัดการโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.7.2 เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปพัฒนาการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติทั้ง 4 ด้านให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.7.3 เพื่อให้ครูผู้สอนในสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในดำเนินการพัฒนาตามแนวนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้โรงเรียนมีการจัดการศึกษาให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา จากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอเรียงตามลำดับดังนี้

- 2.1 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT Framework)
- 2.2 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 2.3 การบริหารจัดการศึกษาพิเศษของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตการศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 9
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT Framework)

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

2.1.1.1 ความหมายของการบริหาร

การบริหาร มีความหมายจำแนกเป็น 2 นัย คือ การบริหาร หมายถึง กิจกรรมที่มนุษย์ร่วมกันดำเนินงานเพื่อการอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าของสังคม การบริหาร หมายถึง ศาสตร์สาขาหนึ่ง ประกอบด้วยทฤษฎี หลักการกระบวนการและปัจจัยที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กร สังคม และประเทศชาติอย่างมีระบบระเบียบเพื่อให้พัฒนาไปตามแนวทางที่กลุ่มชนนั้นมีความประสงค์

กนกวรรณ อินทร์น้อย (2553) ได้กล่าวถึงว่า การบริหารหมายถึงการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ วางกรอบแนวทาง ไว้โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ ได้แก่คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการ ทำงานเป็น เครื่องมือ ในการดำเนินงาน ส่วนการบริหารคือการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยบุคคลหลายภาคส่วนร่วมมือกันทำงาน

มนตรีพิทักษ์ ทรงกิติพิศาล (2552) ได้กล่าวถึง การบริหาร หมายถึง การจัดการ ส่งเสริมช่วยเหลือกันของผู้เกี่ยวข้องที่จะผลักดันแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

ดังนั้นสรุปได้ว่าการบริหาร คือกระบวนการต่างๆที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบ และใช้ทรัพยากรและเทคนิคต่างๆอย่างเหมาะสม

2.1.2 การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.2.1 ความหมายและความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

วิไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2548, น.14) ได้กล่าวว่า การบริหารบุคคลเพื่อเป็นการทำกิจกรรมต่างๆ ให้มีการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้านที่ได้รับมอบหมายให้จัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ดังนั้นการบริหาร โรงเรียน จึงเป็นกระบวนการที่ผู้บริหาร ครู บุคลากร พ่อแม่และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันพัฒนาโรงเรียนในทุกๆด้านเพื่อนำไปสู่จุดหมายร่วมกัน โดยมีเป้าหมายคือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพทางการเรียนและโดยรวมด้านอื่นๆดีขึ้น

กิติมา ปริศิติก (2549) ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า การบริหาร โรงเรียนเป็นการดำเนินการทุกอย่างภายในโรงเรียน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานธุร การ แผนนโยบาย และการเงิน การบริหารอาคารสถานที่ การบริหารกิจการนักเรียน และการบริหารบุคคลและการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน

2.1.2.2 แนวทางการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

แนวทางการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น โดยอาศัยกฎหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย โดยที่การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัย สำหรับการศึกษาในระบบแบบแรกประกอบไปด้วยการจัดการ ศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับ มหาวิทยาลัย โดย การแบ่งระดับและประเภทของการ เรียนกำหนด โดยการแบ่งระดับและประเภทการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีอายุสามปีถึงหกปี เพื่อเป็นการวางรากฐานของชีวิตและการเตรียมความพร้อมของเด็กในด้านของร่างกายสภาพจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพและการ รู้จักการ อยู่ร่วมกัน ในสังคม ต่อมาเป็นระดับประถมศึกษาเป็นการเรียนเพื่อวางรากฐานให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรู้และความสามารถ เป็นคนดีที่สามารถอยู่ร่วมกันได้ และสุดท้ายคือ ระดับมัธยมศึกษา แบ่งเป็นสองช่วงชั้น ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 1 .ตอนต้น เป็นการ เรียน ที่มีจุดมุ่งหมายให้ นักเรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ในด้านต่างๆต่อจากระดับ ที่เรียนมา เพื่อให้รู้ความต้องการ ที่อยากจะทำอะไร ทำตาม ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ในด้านวิชาการ และวิชาชีพ เพื่อหาความสามารถในการประกอบอาชีพและในระดับ ม.ปลายโดยแบ่งเป็นประเภทเป็นสายสามัญและสายอาชีพโดยสายสามัญ เป็นการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้ตรงตามความถนัดความสนใจและ

ความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับ มหาวิทยาลัย และสายอาชีพต่อไป(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,2546)

กระทรวงศึกษาธิการ (2546,น.20-24) ได้กล่าวถึงมาตรา 34 และมาตรา 35 ตาม พ.ร.บ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ .ศ.2546 ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เฉพาะที่เป็น โรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคลและจากมาตรา 39 ได้กำหนดให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและมีหน้าที่ ดังนี้

1) การบริหารซึ่งเป็นงานของกิจการของสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบายและวัตถุประสงค์ของทางราชการและของสถานศึกษา

2) ประสานการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งควบคุมดูแลบุคลากรการเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินของสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ

3) เป็นผู้แทนของสถานศึกษาในกิจการทั่วไป รวมทั้งการจัดทำนิติกรรมสัญญาในราชการของสถานศึกษาตามวงเงินงบประมาณที่สถานศึกษาได้รับมอบอำนาจ

4) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

5) มีอำนาจหน้าที่อนุมัติประกาศนียบัตรและวุฒิบัตรของสถานศึกษาตามระเบียบที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

6) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ดังนั้น กล่าวโดยสรุปได้ว่าผู้บริหาร โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องมีการบริหารให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อมุ่งหวังให้กลุ่มเด็กนักเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพเพื่อก่อประโยชน์ให้กับผู้เรียนและประเทศชาติให้เป็นการพัฒนาประเทศให้มีความทัดเทียมนานาชาติและอาจจะก้าวผ่านสังคมที่กำลังพัฒนากลายเป็นประเทศที่เจริญแล้วต่อไปได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

1)การบริหารงานวิชาการ

กมล ภูประเสริฐ (2547)กล่าว ว่าการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนเป็นการบริหารงานที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ ทักษะ มุ่งพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นงานที่โรงเรียนจะให้ค่าความสำคัญมากที่สุด

ปรียาพรวงศ์อนุต รโรจน์(2547)กล่าวว่าผู้บริหารเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผนงานวิชาการที่ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญและดำเนินการพัฒนาเพื่อการก้าวไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนและสิ่งที่สามารถพิจารณาได้ว่าสถานศึกษาใดมีคุณภาพตามมาตรฐาน นั้นขึ้นอยู่กับผลของงานวิชาการตาม โรงเรียนนั้น

ส่วนหลักการบริหารวิชาการนั้น กิติมา ปรีดีดิลก (2549,น.48) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารควรจัดทำแผนวิชาการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือ นโยบายมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในงานวิชาการมีการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิชาการ มีการ ส่งเสริมให้ผู้ร่วมงานปรับปรุงตนเองด้านวิชาการ ให้ผู้สอนเข้าใจจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของการ สอนติดตามและประเมินผล โดยใช้เทคนิคการส่งเสริมมากกว่าการสอนคน รวมทั้งสร้างขวัญและ กำลังใจให้เกิดขึ้นในการทำงานเพื่อให้การบริหารงานวิชาการพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนด

ในส่วนของแนวทางการบริหารวิชาการที่กำหนดไว้ พ.ร.บ ระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 ได้แก่ การประสานรวบรวม ทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้ง ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถานศึกษาให้เป็นไปตาม กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ การอนุมัติประกาศนียบัตรและวุฒิบัตรของ โรงเรียน ตามระเบียบที่กฎหมายกำหนดการปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ปลัดกระทรวง เลขานุการสภา ทางการศึกษา เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและงานอื่นที่กระทรวงมอบหมายการกระจายอำนาจและ มอบอำนาจ โดยมีขอบข่ายและภารกิจการบริหารวิชาการของ โรงเรียน มีดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

12)การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุติองค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

งานวิชาการเป็นงานหลักของ โรงเรียน และมีความสำคัญอย่างยิ่งสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนในสถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นรวมถึงการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนา คุณภาพผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ

สรุปได้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจสำคัญที่สุดของสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียนต้องทำความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดรวมทั้งต้องมี วิสัยทัศน์ที่จะพัฒนาตนเองและบุคลากรในองค์กร ให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะ สำหรับการ บริหารงานวิชาการให้ดีขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่วางไว้

2)การบริหารงานบุคคล

บุคคลถือว่าเป็นหนึ่งในทรัพยากรการบริหาร 4 อย่าง นั่นคือ คน ทุน อุปกรณ์ และกระบวนการบริหาร ซึ่งทรัพยากรบุคคลนั้นจะสำคัญที่สุดในการบริหาร ดังสมชาย ลีประจันต์(2555) กล่าวไว้ว่า บรรดา สิ่งก่อสร้างอุปกรณ์และการเงิน แม้มีพร้อมแต่จะไม่มี ความหมายเลย ถ้าหากคนที่จะใช้สิ่งเหล่านี้ไม่มี ความสามารถที่จะใช้ ผู้บริหารที่มีความสามารถสูงในการบริหารงานบุคคลสามารถให้ค นในองค์กร ร่วมมือกันปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารงานบุคคลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนด ขอบข่ายงานในการดำเนินการ ดังนี้ 1)การวางแผน วางอัตรากำลัง คนและ การกำหนดตำแหน่ง 2)การ สรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง3)การสร้างเสริมและส่งเสริม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ 4)วินัย และการรักษาวินัย 5)การออกจากราชการ

สรุปได้ว่าการบริหารงานบุคคล จะเป็นงานที่ ส่งเสริมให้บุ คคลใน โรงเรียน สามารถปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพตามภารกิจของ โรงเรียน โดยที่ต้องใช้ ตามหลักธรรม และมี การ ส่งเสริม ให้ได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจและมีจิตสำนึกมีการยกย่อง ให้ เกียรติกัน สร้างความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ เพื่อให้ส่งผลดีต่อการทำงานของพวกเขาเหล่านั้น ในโรงเรียนได้

3)การบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การบริหารงานทั่วไปเป็นการทำงานที่มีขอบข่ายงานที่มีความสัมพันธ์กับการจัดระบบบริหารองค์การ และการบริการให้ เกิดการบริหารงานอื่นๆ ได้สะดวกรวดเร็วขึ้นเพื่อให้ บรรลุผลที่กำหนดไว้ โดยมี หน้าที่หลักในการประสานส่งเสริมสนับสนุน และให้บริการ ทางการศึกษา มุ่งพัฒนา ให้เกิดการนำ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่เหมาะสมมาใช้ เพื่อ ส่งเสริมให้การบริหารและจัดการศึกษาของ สถานศึกษา ตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก โดยเน้นความโปร่งใส

สามารถที่จะทำการกลับไปตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยที่การบริหารทั่วไปสามารถกำหนดขอบข่าย และภารกิจหลักของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ ดังนี้

- 1) การดำเนินงานธุรการ
- 2) งานเลขานุการคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3) งานพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
- 4) การประสานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
- 5) การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
- 6) งานเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 7) การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและบริหารทั่วไป
- 8) การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 9) การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
- 10) การรับนักเรียน
- 11) การส่งเสริมและประสานงานการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย
- 12) การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 13) งานส่งเสริมงานกิจการนักเรียน
- 14) การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
- 15) การส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบัน สังกัดอื่นที่จัดการศึกษา
- 16) งานประสานราชการกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่น จัดระบบการควบคุมในหน่วยงาน
- 17) การจัดระบบการควบคุมภายใน
- 18) การบริการสาธารณะ
- 19) งานต่างๆที่ได้รับมอบหมาย

ดังนั้นสรุปได้ว่า การบริหารทั่วไป เป็นการบริหารโดยเน้นการอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มงานทุกทุกงานในโรงเรียนให้เป็นไปอย่างราบรื่นเรียบร้อยทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อให้เกิดคุณประการสูงสุดตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้

4) การบริหารงบประมาณ

การบริหารงานงบประมาณ หมายถึง การควบคุมงบประมาณ การเบิกจ่ายเงิน การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินตลอดจนการรายงานผลงาน (สมเดช สีแสง ,2549)กล่าวว่า ภารกิจการบริหารงานงบประมาณเป็นงานที่ทำเกี่ยวกับ งบการบริหาร ของโรงเรียน แต่เดิมภารกิจบริหารงานงบประมาณของหน่วยราชการดำเนินงาน โดยใช้รูปแบบ (PPBS : Planning Programming Budgeting System) และได้เปลี่ยนมาใช้รูปแบบการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (PBB : Performance-Based Budgeting) ซึ่งเป็นระบบงบประมาณที่แสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างทรัพยากรที่ใช้กับผลงานที่เกิดขึ้นว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร คุ่มค่ามากน้อยเพียงใด ผสมผสานกันระหว่างการวางแผนจัดทำงบประมาณการตรวจสอบการติดตามทบทวนผลงาน ซึ่งผลงานที่เกิดขึ้นนั้นคือ ผลผลิตและผลลัพธ์

การบริหารงบประมาณมีความจำเป็นมากเพราะการที่จะพัฒนาอะไรก็ตามให้ก้าวหน้าต้องมีแหล่งทุนดังนั้นงบประมาณต้องมีการจัดสรรปันส่วนให้สมดุลจึงเป็นที่มาของการบริหารงบประมาณ โดยได้มีการกำหนดขอบข่ายและภารกิจ ของการดำเนินงาน ด้านงบประมาณ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นดังนี้

- 1) การจัดทำและเสนอของงบประมาณ
- 2) การจัดสรรงบประมาณ
- 3) การตรวจสอบติดตามประเมินผลและรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
- 4) การระดมทรัพยากรและลงทุนเพื่อการศึกษา
- 5) การบริหารการเงิน
- 6) การบริหารบัญชี
- 7) การบริหารพัสดุและสินทรัพย์

ดังนั้นสรุปได้ว่าการบริหารงานงบประมาณเป็นการ จัดสรรทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประสิทธิภาพ โดยตามอำนาจและ หน้าที่ของ ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะที่ ต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง ตามกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ สำเร็จดังที่ได้มีการวางเป้าหมายไว้

2.1.3 แนวคิดในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ

2.1.3.1 ความหมายและประเภทของเด็กพิการ

การจำแนกประเภทของคนพิการหรือเด็กพิการนั้นได้มีหลายหน่วยงานได้ให้ความหมายและการแบ่งประเภทความพิการนั้นมาจากหลายองค์กรดังนี้คือ

ตามที่พ.ร.บ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 โดยได้ให้ความหมายตาม มาตรา 4 ว่าคนพิการ คือบุคคลซึ่งมีข้อจำกัดใน ใช้ชีวิตประจำวัน เนื่องจากมีความบกพร่องและมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใดเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างบุคคลทั่วไปทั้ง 7 ประเภท ดังนี้(พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ,2556,น.5)

- 1) ความพิการทางการมองเห็น
- 2) ความพิการทางการได้ยินและสื่อความหมาย
- 3) ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย
- 4) ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม
- 5) ความพิการทางสติปัญญา
- 6) ความพิการทางการเรียนรู้
- 7) ความพิการทางออทิสติก

คณะกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ กำหนดบุคคลที่มีความบกพร่องที่ต้องการการศึกษาพิเศษไว้ 9 ประเภทคือ

1) บกพร่องทางการเห็นหมายถึงบุคคลที่สูญเสียการมองเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิทแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

คนตาบอดหมายถึงคนที่สูญเสียการเห็นมากจนต้องสอนให้อ่านอักษรเบรลล์หรือใช้วิธีการฟังเทปหรือแผ่นเสียงหากตรวจวัดความชัดของสายตาดำรงดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 60 หรือ 20 ส่วน 200 ลงมาจนถึงบอดสนิทหรือมีลานสายตาแคบกว่า 20 องศา(หมายถึงคนตาบอดสามารถมองเห็นวัตถุได้ในระยะห่างน้อยกว่า 6 เมตร หรือ 20 ฟุต ในขณะที่คนปกติสามารถมองเห็นวัตถุเดียวกันได้ในระยะ 60 เมตร หรือ 200 ฟุต) หรือมีลานสายตาแคบกว่า 20 องศา (หมายถึงสามารถมองเห็นได้กว้างน้อยกว่า 20 องศา)

คนเห็นเลือนรางหมายถึงคนที่สูญเสียการเห็นแต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ที่ขยายใหญ่ได้หรือต้องใช้แว่นขยายอ่านหากตรวจวัดความชัดของสายตาดำรงดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับระหว่าง 6 ส่วน 18 (16/18) หรือ 20 ส่วน 70 (20/70) ถึง 20 ส่วน 200 หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2) บกพร่องทางการได้ยินหมายถึงคนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับรุนแรงจนถึงระดับน้อยแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

คนหูหนวกหมายถึงคนที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยินไม่ว่าจะได้เครื่องช่วยฟังก็ตามโดยทั่วไปหากตรวจการได้ยินจะสูญเสียการได้ยิน ตั้งแต่ 90 เดซิเบล

คนหูตึงหมายถึงคนที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงที่จะรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยินโดยทั่วไปจะได้เครื่องช่วยฟังและหากตรวจการได้ยินจะพบว่ามี การสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบลลงมาจนถึง 26 เดซิเบลแบ่งเป็นกลุ่มย่อยดังนี้ตั้งแต่เล็กน้อย (26-40 เดซิเบล) ตีงปานกลาง (41-55 เดซิเบล) ตีงมาก (56-70 เดซิเบล) และตีงรุนแรง (71-90 เดซิเบล)

3) บกพร่องทางสติปัญญาหมายถึงคนที่มีการพัฒนาการช้ากว่าคนปกติทั่วไปเมื่อวัด สติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้วมีสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลปกติและความสามารถในการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติอย่างน้อย 2 ทักษะหรือมากกว่าเช่น

บกพร่องระดับรุนแรงระดับเซวี่ปัญญา (IQ) ประมาณ 20-40บกพร่อง ระดับรุนแรงมากระดับเซวี่ปัญญา (IQ) ประมาณ 20-25

4) บกพร่องทางร่างกายหมายถึง คนที่ใช้ชีวิตโดย มีความลำบากในการ เคลื่อนไหวซึ่งเป็นปัญหาต่อการเรียนในสภาพปกติ คนที่มีอวัยวะ มีอวัยวะขาดหาย ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือหลายส่วน

5) ปัญหาทางการเรียนรู้หมายถึงมีความบกพร่องที่เกี่ยวกับความเข้าใจการใช้ ภาษาทั้งด้านการเขียนหรือการพูด ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟังการพูดการอ่านการเขียนหรือ แม้กระทั่งการคิดคำนวณรวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้ ซึ่งอาจจะเป็นผล ทางจิตวิทยา หรือ ทางร่างกายของบุคคลนั้น

6) บกพร่องทางการพูดและภาษาหมายถึงคนที่มีความบกพร่องในเรื่องการออก เสียงพูดเช่นเสียงผิดปกติอัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติหรือคนที่มีความบกพร่องในเรื่อง ความเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูดการเขียนหรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารซึ่งอาจ เกี่ยวข้องกับรูปแบบของภาษาเนื้อหาของภาษาและหน้าที่ของภาษา

7) ปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์หมายถึงคนที่มีความผิดปกติเบี่ยงเบนไปจาก ปกติเป็นอย่างมากและปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคมหรือ วัฒนธรรม

8) ออทิสติกมีสาเหตุมาจากการทำงานในหน้าที่บางส่วนของสมองที่ผิดปกติ ออทิสติกมีลักษณะดังนี้ มีความบกพร่องทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น ไม่ชอบเข้าร่วมสังคมทั้งการมองเห็น การร่วมกิจกรรมหรือแม้กระทั่งการพูดคุย มีความบกพร่องทางการสื่อสาร ไม่สามารถสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองสื่อความหมายได้ ทั้งนี้เนื่องจากเขาจะไม่ถนัดการพูด สื่อสารและใช้ภาษาให้เกิดความเข้าใจได้ มีความบกพร่องด้านพฤติกรรมและอารมณ์ มีความบกพร่องด้านจินตนาการ ไม่สามารถแยกเรื่องจริงหรือเรื่องสมมติ คิดจินตนาการได้ยาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน มีความบกพร่องด้านสมาธิ มีความสนใจที่สั้น วอกแวกง่าย ด้วยอาการลักษณะนี้จะ หมายถึงบุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านพัฒนาการด้านสังคมภาษาและการสื่อความหมายพฤติกรรมอารมณ์ และจินตนาการ

9) พิกัดซ่อนหมายถึงคนที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน

2.1.3.2 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ

กระแสนของการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในเพื่อทำการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมได้ เปลี่ยนแปลงแนวคิดเพื่อตอบ โจทย์ให้เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยรวมกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่อง เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง ในรูปแบบการเรียนร่วมกันกับเด็กปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามปฏิญญาสากลว่าด้วยหลักสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติโดยเน้นการจัดในโรงเรียนปกติ โดยอาศัยลักษณะการเรียนร่วม (inclusive school) โดยยึดหลักการพื้นฐานว่าเด็กทุกคนควรเรียนด้วยกัน โดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคหรือความแตกต่างที่มี ดังนั้น โรงเรียนต้องให้การยอมรับและตอบรับต่อสิ่งที่แตกต่างกันของเด็ก มุ่งการจัดการเรียนการสอนที่ยึดหลักบูรณาการ และยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง การให้การศึกษาร่วมกันเป็นวิธีการที่มีประสิทธิผลที่สุด สำหรับสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างเด็กที่มีความพิการ กับเด็กปกติ การให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษควรเป็นกรณีพิเศษที่ห้องเรียนปกติไม่สามารถให้การศึกษาดังตรงตามความต้องการทางการศึกษา หรือสังคมการเรียนร่วม เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการศึกษาที่ให้โอกาสแก่เด็กที่พิการได้ร่วมเรียน ร่วมใช้ชีวิตกับเด็กปกติในระบบโรงเรียนเพื่อให้เขาได้พัฒนาเต็มศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

การจัดการศึกษาเพื่อเด็กพิการในประเทศไทยเป็นการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายสติปัญญาอารมณ์สังคมและพฤติกรรมเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนที่

มีความบกพร่องทางกายสติปัญญาจิตใจอารมณ์สังคมและพฤติกรรมได้เรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายจิตใจอารมณ์โดยมีแนวทางการศึกษาให้แก่เด็กพิการดังนี้

- 1) การจัดการศึกษาโดยเป็น โรงเรียนเฉพาะทาง ได้แก่
 - (1) โรงเรียนเปิดสอนสำหรับเด็กหูหนวกหูตึง
 - (2) โรงเรียนสำหรับคนปัญญาอ่อน
 - (3) โรงเรียนสำหรับเด็กพิการด้านแขนขาลำตัว
 - (4) โรงเรียนสำหรับคนตาบอด
- 2) การจัดการเรียนร่วมทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยจัดให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ
- 3) การจัดการศึกษานอกระบบโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนทุกจังหวัดทั้งหลักสูตรสามัญและหลักสูตรวิชาชีพ โดยการสนับสนุนของมูลนิธิและหน่วยงานเอกชนส่งอาสาสมัครไปสอนที่บ้านสำหรับผู้พิการที่ไม่สามารถเดินทางไปเรียนได้
- 4) การจัดการศึกษาลักษณะพิเศษสำหรับเด็กพิการ ได้แก่
 - (1) โครงการสอนเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาล
 - (2) ศูนย์การศึกษาพิเศษ

2.1.4 การจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT Frame work)

2.1.4.1 การดำเนินการจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้าง SEAT

การดำเนินการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้าง SEAT มีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้ 1) ประชุมทรัพยากรที่มีทั้งหมดของโรงเรียน โดยตั้งกรรมการ โครงการเรียนร่วมมีองค์ประกอบ 8-10 คน ได้แก่ ผู้บริหาร/หรือผู้ช่วยที่ได้มอบหมายพ่อหรือแม่ของเด็กเด็กพิการ ตัวแทนครูที่อยู่ในโรงเรียนตัวแทนศูนย์การศึกษาพิเศษหรือจังหวัด ตัวแทนครูที่อยู่ในโรงเรียน ตัวแทนเขตพื้นที่ และตัวแทนชุมชนที่อยู่ในคณะกรรมการสถานศึกษา 2) ประชุมคณะกรรมการ โรงเรียนจัดทำวิสัยทัศน์ กำหนดกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการของโรงเรียน 3) พัฒนาทรัพยากรตามความต้องการ ตามความจำเป็นของทรัพยากรในแต่ละสถานศึกษาโดยการทำงานร่วมกันที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ จังหวัดและหรือหน่วยงานอื่นๆ 4) ประสานบุคลากรและประสานเขตพื้นที่ ศูนย์การศึกษาพิเศษ จังหวัด ในเรื่องการรับเด็กทั้งเด็กที่มีอยู่ในโรงเรียนและเด็กที่เข้าใหม่ 5) โรงเรียนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

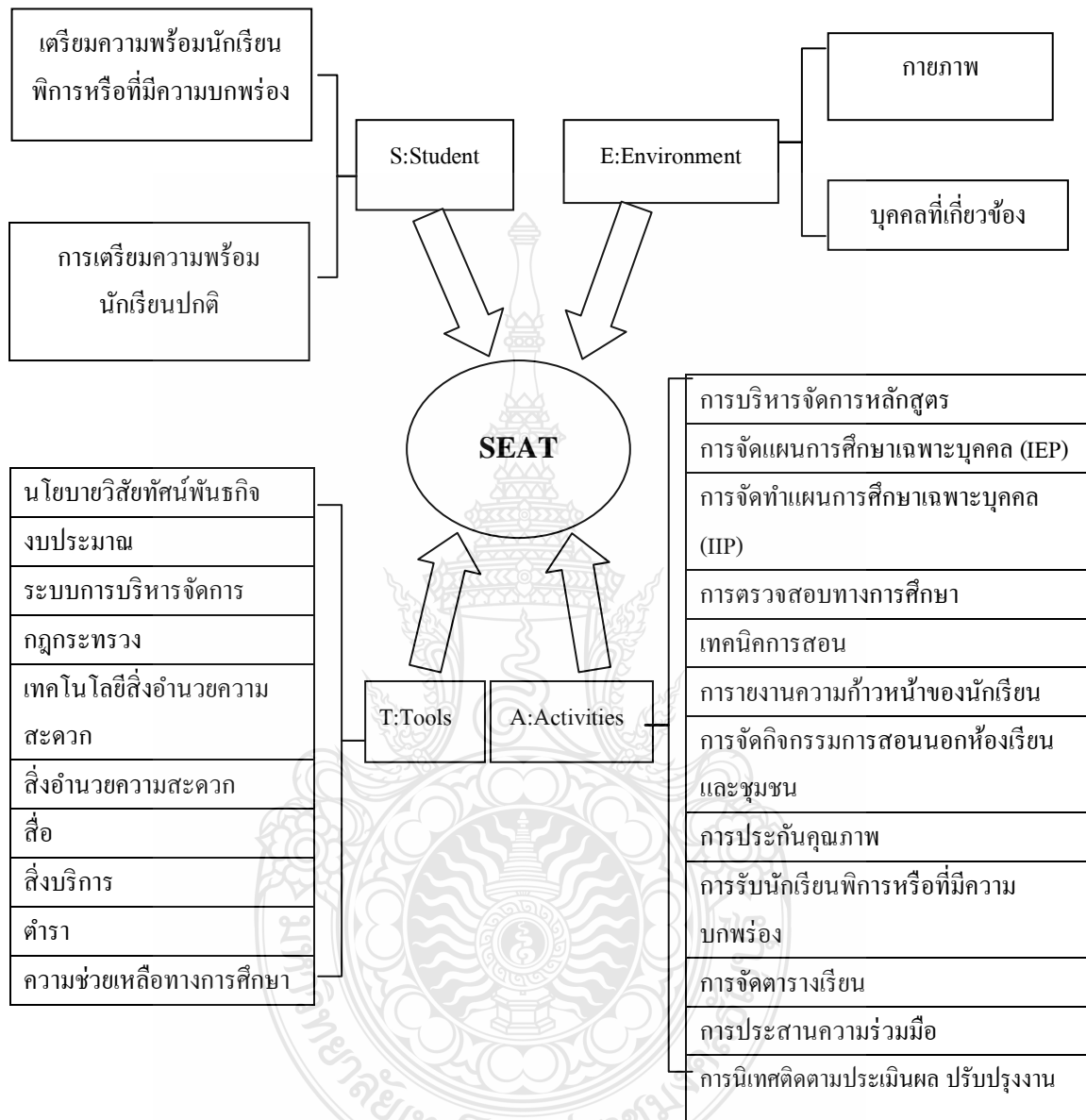
2.1.4.2 ความหมายของโครงสร้าง SEAT

เบญญา ชลธานนท์ (2546,น.5-7) กล่าวว่าแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้าง SEAT ให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพโรงเรียนต้องบริหาร

องค์ประกอบหลัก 4 ประการตามโครงสร้าง SEAT คือด้านนักเรียน (S-Student) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และด้านเครื่องมือ (T-Tool) โดยมีแผนภูมิการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้าง SEAT ดังภาพที่ 2.1

การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้าง SEAT

ภาพที่ 2.1 แนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้าง SEAT (เบญจา ชลชานนท์, 2546, น.3)

จากความหมายของโครงสร้าง SEAT ที่ได้ยกตัวอย่างมา สรุปว่า โครงสร้าง SEAT เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เป็นระบบ มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านเครื่องมือ

1) ด้านนักเรียน

เบญจา ชลธานนท์ (2546) กล่าวว่าด้านนักเรียน นั้นหมายถึง การเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการและนักเรียนทั่วไปโดยมีการเตรียมพร้อมในด้านต่างๆที่มีความจำเป็นทั้ง 5 ด้านเพื่อให้อยู่ร่วมกับเด็กทั่วไปได้โดยนักเรียนพิการเรียนร่วมนั้นจะสามารถเรียนร่วมได้ต้องมีความสามารถใกล้เคียงกับเด็กปกติก่อนต่อจากนั้นจึงต้องเตรียมนักเรียนปกติโดยให้ข้อมูลและทัศนคติที่ดีเพื่อให้เกิดความเข้าใจแล้วจึงยอมรับความสามารถแล้วให้ความช่วยเหลือและ กระทบต่อนักเรียนพิการ เรียนร่วมได้อย่างถูกวิธีและทำในกรณีที่ต้องการความช่วยเหลือเท่านั้น โดยเป็นหน้าที่ของทุกคนที่เกี่ยวข้องเช่น ครู ผู้บริหาร บุคคลเชี่ยวชาญจากภายนอก เป็นต้น

ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดอุบลราชธานี (2545, น.32-33) กล่าวถึงการเตรียม ด้านนักเรียนดังต่อไปนี้คือเด็กพิการเรียนร่วมทางโรงเรียนจะต้องเตรียมเด็กให้มีความพร้อมก่อนส่งเรียนร่วมในด้านต่างๆ ดังนี้ด้านความพร้อมร่างกาย เด็กจะต้องเคลื่อนไหวได้ดีพอสมควรสามารถช่วยเหลือตนเองได้พอสมควรในเรื่อง ของการเคลื่อนไหว การรับประทานอาหาร การขับถ่าย การแต่งกาย เด็กจะต้องมีอารมณ์มั่นคงสามารถควบคุมตนเองได้มีสมาธิยาวนานพอที่จะเรียนในห้องเรียนปกติได้ ด้านความพร้อมทางด้านสังคม เด็กที่จะเข้าเรียนร่วมจะต้องมีวุฒิทางอารมณ์และสังคมใกล้เคียงกับเด็กปกติ มีทักษะทางสังคมที่จำเป็นในการเรียนร่วม นอกจากนั้นครูจะต้องให้คำแนะนำแก่เด็กในการปฏิบัติต่อเด็กในห้องเรียนและสุดท้ายทางด้านวิชาการเด็กจะต้องมีทักษะทางวิชาการใกล้เคียงกับเด็กปกติในระดับที่จะเข้าเรียนร่วม เช่น ทักษะด้านการอ่านการเขียนหนังสือได้สามารถสื่อความหมายได้ในระดับใกล้เคียงกับเด็กปกติที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกันหากส่งเด็กเข้าเรียนร่วมแล้วเด็กมีปัญหา ไม่มีความก้าวหน้าเท่าที่ควร ควรจัดบริการสอน ซ่อมเสริม หรือให้ความช่วยเหลือด้านอื่นซึ่งจะทำให้การเรียนร่วมบรรลุจุดประสงค์ได้เด็กทั่วไปทางโรงเรียนจะต้องเตรียมเด็กทั่วไปและผู้ปกครองเด็กทั่วไปด้วยเช่นเดียวกับการเตรียมครูที่สอนเด็กทั่วไป โดยการให้ข้อมูลกับเด็กทั่วไปและผู้ปกครองเพื่อให้มีความเข้าใจ เด็กที่มีความพิการอย่างถูกต้องขอควรกระทบต่อนักเรียนที่มีความพิการขอไม่ควรปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ปรัชญาของการอยู่ร่วมกันการยอมรับความหลากหลายของมนุษย์ที่มีความแตกต่างกันทั้งด้านรูปร่าง หน้าตา ความคิด การแต่งกาย ความเชื่อ ตลอดจน วัฒนธรรมต่างๆ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของเด็กอาจทำได้หลายวิธี เช่น การแจกแผ่นปลิว แผ่นพับการประชุมชี้แจง การสัมมนา การอภิปราย การจัดนิทรรศการ การแสดงละคร หรือบทบาทสมมติ เป็นต้น เด็กทั่วไปจะต้อง

มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความพิการทางการศึกษาและเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษพอสมควรจึงทำให้การเรียนร่วมได้ผลดี

สรุปได้ว่าการเตรียมด้านนักเรียน หมายถึง ต้องมีการเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการเรียนร่วมในด้านร่างกาย วิชาการ อารมณ์ สังคมและการช่วยเหลือตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกับเด็กปกติได้โดยนักเรียนพิการเรียนร่วมนั้นจะต้องมีความสามารถใกล้เคียงกับเด็กปกติและเด็กปกติต้องมีความเข้าใจและมีความคิดที่ดีต่อนักเรียนพิการเรียนร่วม

2) ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment)

ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดอุบลราชธานี(2545,น. 7-9) กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมดังนี้

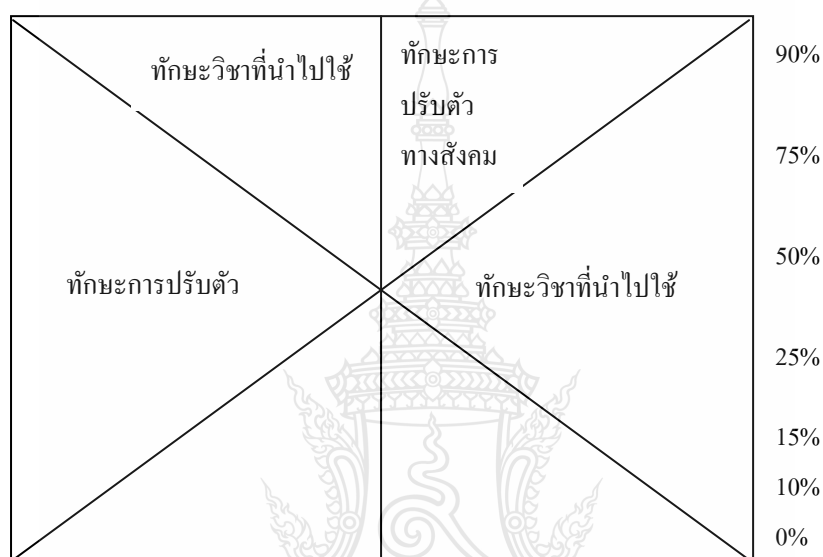
สภาพแวดล้อมทั่วไป ภายในบริเวณโรงเรียนก่อนจัดการเรียนจะต้องมีการตรวจว่าสภาพแวดล้อมทั่วไปบริเวณโรงเรียนให้อื้ออำนวยต่อเด็กที่มีความ พิการ ที่จะเรียนร่วมในโรงเรียนหรือไม่ เช่น หากจะรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายจะต้องตรวจดูว่ามีทางลาดสำหรับรถเข็นหรือไม่ในบริเวณรอบอาคารเรียนและ โรงเรียน เป็นต้น ห้องน้ำจะมีราวจับที่เหมาะสมกับเด็ก หากมีโครงการเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตาเข้าเรียนควรปรับทางเดินให้เรียบ เพื่อเด็กจะได้ฝึกการเคลื่อนไหวสะดวกขึ้น เป็นต้น รวมทั้งจัดสิ่งที่จะเป็นอันตรายต่อเด็กทุกชนิด ห้องเรียน ในการรับเด็กเข้าเรียนร่วมประเภทเรียนร่วมเต็มเวลาไม่จำเป็นต้องมีห้องพิเศษ เพราะเด็กเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติในห้องเรียนปกติแต่มีข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับจำนวนเด็กที่เข้าเรียนร่วมไม่ควรจัดเด็กเรียนร่วมในห้องเรียนร่วมในห้องเดียวกันมากนัก หากจะให้ได้ผลดีควรมีห้องละ 1-2 คนแต่ถ้าเด็กพิการที่มีความบกพร่องมากขึ้น ควรจัดเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติให้มีเด็กห้องละ ไม่น้อยกว่า 6 คน มีครูการศึกษาพิเศษประจำ 1 คนในกรณีเช่นนี้จำเป็นต้องใช้ห้องเรียนเพิ่ม ควรจัดหาสถานที่ที่เงียบไม่มีเสียงรบกวนไม่มีสิ่งรบกวนสายตาเป้าหมายในการเตรียมสภาพแวดล้อมสำหรับบุคคลที่มีความ พิการที่สามารถเรียนได้

สรุป ได้ว่า การเตรียมด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การเตรียมลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น อาคารสถานที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็กเช่น พ่อ แม่ ครูและบุคคลอื่นในโรงเรียน

3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities)

เบญญา ชลชานนท์ (2546) กล่าวว่า การเตรียมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะได้แก่ 1) การปรับหลักสูตรทั่วไปเป็นการปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม 2) การจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมสอนทักษะเฉพาะที่จำเป็นให้แก่เด็กเรียนพิการ 3) การ

จัดทำหลักสูตรเฉพาะ เป็นการนำหลักสูตรแนวทางการเรียนในระดับอนุบาลจนถึงม.ปลาย ซึ่งถือเป็นหลักสูตรเฉพาะคนโดยพิจารณาระดับของความพิการจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของผู้เรียน โดยการจัดเป็นชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนทั่วไป มีลักษณะคู่ขนานไปกับระดับชั้นเรียนที่เพื่อนนักเรียนทั่วไปเรียนร่วมระดับชั้นเรียนเดียวกัน ซึ่งการจัดทำกิจกรรมนั้นเป็นการทำให้เกิดการพัฒนาต่อผู้เรียนโดยตรงเพื่อให้ก่อประโยชน์ทั้งด้านความรู้และคุณลักษณะของนิสัยที่ดีขึ้นของผู้เรียนดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2การจัดทำหลักสูตรเฉพาะ(เบญจา ชลชานนท์, 2546)

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP)คือแผนจัดการเรียนการสอนที่จัดให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วมโดยที่แผนนั้นจะต้องรายละเอียดทั้งหมดให้กับนักเรียนพิการเรียนร่วมทั้งสื่อ เทคโนโลยี สิ่งที่จะช่วยในการอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อเด็กซึ่งต้องคำนึงนักเรียนพิการเรียนร่วมที่มีในโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกประเภทที่มีโดยโรงเรียนที่มีนักเรียนพิการเรียนร่วมสามารถขอรับเงินจัดสรรสำหรับ นักเรียนพิการ ได้ในที่ระดับสูง กว่าแต่ไม่สูงถึงห้าเท่าของเงินอุดหนุนด้านสื่อและวัสดุการศึกษาวัตถุประสงค์ในการใช้ แผนIEP มีอยู่ 2ข้อคือ 1) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่สร้างขึ้นเพื่อเด็กคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะแล้วจะทำให้มีการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาบริการทางการเรียนต่อไป 2) แผนIEPนั้นจะเป็นเครื่องมือ ที่ใช้ในการตรวจสอบกระบวนการสอน ติดตาม และประเมินผลต่อไปได้ส่วน แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนพิการ เป็นรายคนในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผน IEP

สิริมา หมอนไหม (2543,น.20) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนทั้งในและนอก ห้องเรียนประกอบด้วย 1)การบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมแก่เด็กพิการ การจัดทำหลักสูตรเฉพาะและหลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อสอนทักษะที่จำเป็นแก่เด็กพิการทุกประเภท เช่น การปรับชั่วโมงเรียนคัด ไทย แทนที่จะให้ตามปกติไทย ต้องลดเบรลล์แทนการปั้นแทนการวาดรูป การปรับหลักสูตรเฉพาะตั้งแต่เริ่มเรียนจนถึง 12 ปี เด็กพิการที่บกพร่องด้านต่างๆ ควรมีความรู้เรื่องต่างๆ ที่เรียน ในห้องเรียนเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น เด็กปัญญาอ่อนต้องซื้อสินค้าเป็นและต้องรู้จักจำนวนเงิน นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรเพิ่มเติมทักษะที่จำเป็น เช่นดาบอดต้องสอนอักษรเบรลล์ ถ้าหูหนวกต้องรู้ภาษามือเพิ่ม เด็กเห็นเลือนรางต้องการอักษรที่ตัวโตเป็นพิเศษ 2) การจัดแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล เป็นกระบวนการที่ดูแลเด็ก พิเศษทุกด้านตลอดทั้งปี และมีการปรับแผนทุกๆ ครึ่งปี แผนนี้สามารถนำไปใช้ในกระบวนการของการตรวจสอบเด็กก่อนที่จะให้ความช่วยเหลือเด็ก และเมื่อให้การช่วยเหลือเด็กไปแล้วยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการประเมินความก้าวหน้าของเด็ก ว่าเป็นไปการตามสนองต่อความต้องการของเด็กแต่ละคนหรือไม่ ฉะนั้นการจัดทำ IEP เป็นกระบวนการใหญ่ต้องทำงานเป็นทีมงานจึงจะเกิด ประโยชน์สูงสุด มีการทำงานตามแผนและมีคู่มือช่วยในการทำงาน โดยเชิญทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมา ช่วยกัน เช่น ครู ผู้ปกครอง ผู้ชำนาญการเฉพาะด้านต่างๆ ผู้บริหาร โรงเรียน เป็นต้นในแผนนี้มีการ กล่าวถึงแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP เป็นแผนเล็กๆ ที่จะสอนเด็กเฉพาะส่วนเทคนิคการสอน การ วิเคราะห์งาน การใช้ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน ระบบที่สอนน้อง การเรียนร่วมโดยร่วมมือกัน ทำให้เด็ก ทั้งห้องเรียนเรียน ได้ดีขึ้น กิจกรรมนอกห้องเรียน การจัดกิจกรรมการค้นคว้า การศึกษาดูงานต่างๆเพื่อ ก่อให้ผู้เรียนได้รับสิ่งที่ดีที่สุดในที่สุด 3)การวัดผล ประเมินผล และการรายงานผล เพื่อทราบความก้าวหน้า ของนักเรียนโดยการสรุปผลจากแผนการสอนเฉพาะบุคคล4)การประกันคุณภาพการศึกษา โดยการที่ โรงเรียนจัดตั้งกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนขึ้นมาเฉพาะ

สรุปคือ การเตรียมด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมทั้งใน และนอกห้องเรียน ที่จัดให้กับเด็ก พิการ เรียนร่วมให้ได้รับการพัฒนาใน ทุกๆด้าน ซึ่งสามารถจัด กิจกรรมได้ดังนี้ การบริหารจัดการหลักสูตร แผนการจัดการเรียนเฉพาะบุคคล แผนการสอน รายบุคคล การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน

4)ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

เบญญา ชลธานนท์ (2546) กล่าวว่าเครื่องมือ คือ การบริหารจัดการ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และ สามารถในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขได้ และเป็น ตัวชี้แนวทาง ในการปฏิบัติงานและระบบการ

ให้บริการ ต่างๆและเอื้ออำนวยความสะดวก ทำให้ทุกคนในโรงเรียนและบุคคลทั่วไปรวมทั้ง ผู้ปกครองทราบถึงการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนเพื่อเป็นการลดภาระผู้ปกครองให้เรียนใน โรงเรียนใกล้บ้านและดูแลนักเรียน ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น โรงเรียนต้องมีโครงการ โดยเฉพาะให้ สามารถบริหารจัดการ โครงการดังกล่าวได้โดย เครื่องมือ จะประกอบไปด้วยการ จัดสรรงบประมาณ วัสดุภัณฑ์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์แผนงาน โครงการ กิจกรรม ดังนั้นทางโรงเรียนควรดำเนินการให้เป็น ขั้นตอนและสอดคล้องกับนโยบายจากทางเขตพื้นที่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาลหรือ หน่วยงานภายนอกที่มีทั้งทุนและความรู้เพื่อให้การทำโครงการสำเร็จลุล่วงไปได้

สรุปได้ว่า การเตรียมด้านเครื่องมือ คือ การเตรียมการ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดการ เรียนรู้ในทุกๆด้านประกอบไปด้วยแผนงาน การบริหาร งบประมาณ สื่อเทคโนโลยี งานบริการ และ อื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในการดำเนินงานโดยใช้โครงสร้าง SEAT นั้นบุคลากรทั้งหมดของโรงเรียน จะต้องรับทราบและมีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบของโครงสร้าง SEAT ทั้งในด้านนักเรียน สภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอนและเครื่องมือดังนั้นทางโรงเรียนควรกำหนดวัสดุภัณฑ์และ แผนกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่แนวทางการทำงานที่มีทิศทาง

2.2 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การเรียนร่วมเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนให้โอกาสแก่เด็กที่มีความพิการ ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติใน โรงเรียนเพื่อให้เขาได้พัฒนาเต็มศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้และใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม โดยจัดในโรงเรียนที่ มีความพร้อมและจัดให้เฉพาะเด็กที่มีความ พิการบางประเภทเท่านั้น แต่ก็ยังจัดการเรียนไม่ได้ทุกที่ เนื่องจากหลายที่ยังขาดความพร้อมเช่น งบประมาณมีน้อยขาดความรู้ของบุคลากรหรือแม้กระทั่ง นักเรียนปกติที่จะเรียนด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการเพิ่ม โอกาสทางการเรียนของเด็กพิการจึงได้มี กฎหมายทางการศึกษาคือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553ที่ต้องจัดการศึกษาให้ กับเด็กที่มีความ พิการทุก ประเภท ไม่ว่าจะเป็นมีความบกพร่องและปัญหาประเภทต่างๆเด็กด้อยโอกาสหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะทางดังนั้น ต้องถือเป็นหน้าที่ที่โรงเรียนจะต้องให้บริการการศึกษาแก่เด็กทุกกลุ่มตามที่ กฎหมายกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,2546) สำนักงานคณะกรรมการกา ร ศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษากลับกับให้แก่เด็กทุกคน ดังนั้นการจัด การศึกษาต้องจัดให้ สอดคล้องกับความต้องการทางการของเด็กแต่ละกลุ่มทั้งแบบปกติและเด็กที่มี ความพิการ โดยเด็กพิการเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางและเด็กด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆได้เรียน

ร่วมกับเด็กปกติให้เด็กได้เรียนรู้ร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามระดับความรู้ความสามารถและความแตกต่างระหว่างของแต่ละบุคคลเพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาเต็มศักยภาพเป็นที่ยอมรับของครอบครัวชุมชน และสังคมพึ่งพาตนเองได้และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ปัจจุบันปีการศึกษา 2557 มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติรวมทั้งสิ้น 200,550คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

2.2.1 ความหมายของการเรียนร่วม

ความหมายของการเรียนร่วมนั้น มีนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ดังนี้ วิลาวัลย์วงศ์คุณาโรจน์ (2550,น.15) กล่าวว่า การเรียนร่วม คือการ จัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกันกับเด็กปกติเพื่อให้เด็กพิเศษเกิดทักษะและประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตในสังคมดังนั้นก็สรุปได้ว่าการเรียนร่วมคือการที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสในการ เรียนกับเด็กปกติเต็มเวลา โดยได้รับภาระสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียนทุกฝ่ายให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสม

สมชาย ลิมประจันท์ (2555,น.44) ได้กล่าวถึงการเรียนร่วมไว้ว่าเป็น การจัดการเรียนรู้โดยนำนักเรียนพิการเรียนร่วมที่มีความสามารถใกล้เคียงกับเด็กปกติเรียนในห้องเดียวกันในทุกวิชาหรือบางวิชาขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในประเภทของความพิการของนักเรียนคนนั้นแต่ในระดับชั้นหนึ่งไม่ควรมึนักเรียนพิการเยอะเกินไปเพราะจะทำให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนอาจจะเข้าไม่ถึงนักเรียนพิการเรียนร่วมได้อย่างใกล้ชิด

2.2.2 ปรัชญาของการเรียนร่วม

นักวิชาการด้านการ ศึกษาพิเศษ เชื่อว่าการให้เด็กพิการได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติจะช่วยให้เด็กได้มีความเข้าใจซึ่งกัน และกัน ซึ่งจะเป็สิ่ง สำคัญที่จะทำให้ พวกเขา นั้น สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคม เพราะเหตุ นั้นควรให้เด็กที่มีความ พิจารได้มีโอกาสเรียนร่วมกับ เด็กปกติเท่าที่สามารถจะทำได้ การที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจัด การศึกษาพิเศษในรูปแบบของการเรียนร่วม ในครั้ง นี้ดำเนินการ ตาม พื้นฐานของปรัชญาและหลักการ สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546)

2.2.2.1 เรื่องสิทธิมนุษยชนเพราะการศึกษานั้นจะต้องจัดให้ทุกคนได้รับโอกาสเสมอภาคกันดังนั้นการจัดให้บริการทางการศึกษาจะสามารถได้รับประโยชน์สูงสุด ก็ควรจัดให้เหมาะสมและเต็มเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

2.2.2.2 ควรจัดการเรียนตั้งแต่พบความพิการหรือผิดปกติของเด็ก โดยทันทีเพื่อเป็นการพัฒนาเด็กพิการหรือผิดปกติให้มีความสามารถช่วยเหลือตนเองได้หรืออาจจะกลับมากปกติได้แล้ว

สามารถทำประโยชน์ให้กับส่วนร่วมอีกทั้งยังไม่สร้างปัญหาและเป็นภาระให้กับสังคมเพราะ การศึกษาจะขัดเกลาคำให้คนมีความรู้ เกิดอาชีพพึ่งพาตนเองได้

2.2.2.3 การบำบัดและป้องกันการจัดการบริการการศึกษาพิเศษให้มีบทบาทในการ บำบัดรักษาและป้องกันเพื่อจัดการความไม่สามารถในการเรียนรู้ให้ลดลงจากเด็ก โดยการหาวิธีการเรียน การสอนแบบต่างๆมาทดแทนส่วนการป้องกันมีลักษณะให้การศึกษาเพื่อสนองความสามารถของเด็ก และจัดหาวิถีที่สามารถป้องกันสภาพความพิการไม่ให้ขยายมากขึ้นและไม่ทำให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้น

2.2.3 ทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วม

ชวนชม บุญศิริ(2550,น.50) ได้สรุปทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วมดังนี้

2.2.3.1 การจัดการศึกษาต้องจัดให้เด็กปกติและเด็กพิการเพราะสังคมมีคนทุก ประเภทดังนั้นควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับคนทุกประเภทในสังคม

ในสังคมมนุษย์มีทั้งคนปกติและผู้ที่มีความบกพร่องต่างๆเมื่อสังคมไม่สามารถแยกคน ที่มีความบกพร่องออกจากสังคมปกติได้ดังนั้นจึงไม่ควรแยกการศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งควร ให้ เด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ

2.2.3.2 เด็กพิการ มีความต้องการและความสามารถซึ่งต่างจากเด็กปกติดังนั้นควร จัดรูปแบบและวิธีการศึกษาให้แตกต่างไปจากเด็กปกติเพื่อให้เด็กเต็มเต็มศักยภาพในการเรียนรู้อย่างมี ความสุข

2.2.3.3 เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กพิการ การเรียนจะช่วยให้ความสามารถของเด็กแต่ละคนค้นพบความสามารถและรู้ว่าตัวเองทำอะไรได้บ้าง

2.2.3.4 เด็กแต่ละคนมีพื้นฐาน แตก ต่างกัน เนื่องจาก การเลี้ยงดู ของ ครอบครัว เศรษฐกิจ สติปัญญาและสังคมการเรียนจะช่วยให้แต่ละคนได้รู้และเข้าใจเพื่อการปรับตัวเข้าหากันและ ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงได้

2.2.3.5 เด็ก พิการ แต่ละ ประเภทและเด็กปกติ มีความแตกต่างกัน ด้านเดียวหรือ หลายด้านดังนั้นการที่ต้องอยู่ด้วยกันจะต้องใช้ความรู้และความเข้าใจกับเด็กทุกกลุ่มเพื่อให้สามารถอยู่ ด้วยกันได้ตามปกติ

2.2.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่ พิการ มีความสำคัญและประโยชน์ทั้งตัวเด็ก เองครอบครัว และโดยส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพราะการศึกษาจะเป็นการช่วยเหลือในการเต็มเต็มศักยภาพของเด็ก

ที่แตกต่างไปจากเด็กปกติให้มีสมรรถภาพที่เข้มแข็งเพื่อชดเชยสิ่งที่บกพร่องในตัวเอง(สมชาย ลิ่มประ
จันทร์,2555)

กระทรวงศึกษาธิการ(2550)ได้กำหนดถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ดังนี้นักเรียน
พิการเข้าเรียนใน โรงเรียนปกติโดยไม่มีข้อกเว้นและ ไม่ได้เดินทางไปเรียนในโรงเรียน ที่จัด
การศึกษาเฉพาะซึ่งอยู่ห่างไกล จากบ้าน มากจนเป็นภาระ ะของผู้ปกครอง งโดยที่ฐานะบ้านยากจน
เด็กพิการก็ขาดโอกาสในการเรียนเพราะไม่มีทุนทรัพย์แล้วยังได้มี การใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวกับ
บิดามารดาและญาติพี่น้อง โดยไม่พยายามผลักภาระให้ผู้อื่น การเปลี่ยน ความคิด ที่เด็ก ทั่วไป มี
ความคิดต่อต้าน กับเด็กที่พิ การแล้วเปลี่ยนให้มองในการเข้าหากัน จะช่วยทำให้เด็กปกติมองโลกได้
เข้าใจความแตกต่างได้ดีและยอมรับเด็กพิการ วิธีปฏิบัติที่เหมาะสมต่อเด็ก พิการ และ ผู้ปกครองของ
เด็กพิการเรียนร่วมคือจะทำให้ประหยัดเงินของรัฐบาลที่มาใช้ดูแลเด็กพิการ เมื่อเด็ก พิการ สามารถเข้า
เรียนร่วมในชั้นของ โรงเรียน ทั่วไปได้รัฐบาลก็ไม่จำเป็นต้อง ใช้เงิน ลงทุนสร้างโรงเรียนพิเศษหรือ
ศูนย์เฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามแต่เพิ่มบุคลากรเฉพาะทางที่จำเป็นขึ้นในโรงเรียนทั่วไปเท่านั้น

2.2.5 วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการ (2550)ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

2.2.5.1 ขยายโอกาสทางการศึกษา

2.2.5.2 ลดภาระค่าใช้จ่ายในทุกๆด้าน

2.2.5.3 ให้เด็กที่มีความพิการมีโอกาสเรียนรู้และสามารถอยู่ร่วมให้เข้ากับสังคม

นิติธร บิลวาสน์(2556)ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

การเรียนร่วม (Inclusive Education) คือการจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดให้กับ
ผู้เรียน ทุกคน โดย ต้องจัดให้เท่าเทียมกันของ เด็กปกติ และ เด็ก พิการการเรียนร่วม เด็กทุกคนที่
ผู้ปกครองพามาเข้าเรียนทาง โรงเรียนจะต้องรับเด็กและต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสม การเรียน
ร่วมยังหมายถึงการศึกษาที่ไม่แบ่งแยกระดับชั้น เช่น อนุบาลประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา
ตลอดจนการดำรงชีพของคนส่วนใหญ่หลังจากการสำเร็จการศึกษาจะต้องดำเนินไปในลักษณะที่ทุก
คนอยู่ด้วยกัน

2.2.6 รูปแบบการจัดการเรียนร่วม

เด็กพิการ ในประเทศไทยได้จัดให้ สามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็ก ปกติโดยทำได้หลายรูปแบบ
แต่ที่ทำอยู่นั้นมีด้วยกัน 5 รูปแบบคือ(กองการศึกษาพิเศษ,2552, น.2)

2.2.6.1 จัดชั้นพิเศษใน โรงเรียนปกติเด็กพิการมีโอกาสร่วมกิจกรรมที่ไม่ใช่การเรียนในห้องเรียน โดยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน คือ การยื่นเคาพวงชาติและกิจกรรมที่มีในตอนเช้า กิจกรรมระหว่างวันการนั่งสมาธิซึ่งจะจัดในช่วงพักเที่ยงก่อนเข้าเรียนช่วงบ่ายเพื่อให้เด็กมีสติระลึกถึงการเรียน จัดอาสาพัฒนาโรงเรียนในด้านต่างๆ กิจกรรมชุมนุม ซึ่งจะทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน

2.2.6.2 จัดชั้นพิเศษสำหรับเด็กพิการคู่ขนานกับชั้นปกติแต่ส่งนักเรียนพิการไปเรียนร่วมกับเด็กในชั้นปกติบางเวลาเช่น ส่งไปเรียนในคาบเรียน วาดภาพ ร้องเพลง ดนตรี พลศึกษา พระพุทธศาสนาและหน้าที่พลเมืองซึ่งเป็นช่วงที่เป็นการทำกิจกรรมเด็กจะได้รู้สึกสนุกและไม่เครียดจะเหมาะกับเด็กที่พิการที่อาจจะไม่ถนัดทางวิชาการ ซึ่งเมื่อเสร็จกิจกรรมเด็กก็จะมาเรียนในชั้นเรียนพิเศษ เพื่อให้ครูผู้เชี่ยวชาญดูแลต่อไป

2.2.6.3 จัดนักเรียนพิการเรียนร่วมเต็มเวลาเด็กพิการที่ได้รับการพิจารณาว่ามีผลสัมฤทธิ์การเรียนและมีวุฒิฉลาดทางอารมณ์ และเข้ากับเพื่อนได้ดีพอในทุกๆกลุ่ม สาระการเรียนรู้อาจจะได้รับการพิจารณาส่งเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติโดยไม่ต้องไปเรียนในชั้นพิเศษอีก ถ้าเด็กคนนั้นสามารถรักษาระดับของตัวเองได้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ได้ก็ถือว่าประสบความสำเร็จ

2.2.6.4 จัดเป็นห้อง เรียนเพิ่มเติมในส่วนของ วิชาการในโรงเรียนปกติห้องเรียนเพิ่มเติมในส่วนของวิชาการมีลักษณะเป็น non – graded มีนักเรียนหลายๆระดับชั้นรวมกันหรือนักเรียนอาจอยู่ในห้องเรียนปกติและส่งเข้ามาห้องเสริมวิชาการบางเวลาและบางวิชา โดยเฉพาะวิชาที่ต้องใช้ทักษะทางวิชาการก็ต้องมีการให้ความรู้เป็นรายกรณีไป

2.2.6.5 จัดเป็นชั้นเรียนหรือห้องเรียนเพิ่มเติมในส่วนของวิชาการในโรงพยาบาลมีครูการศึกษาพิเศษประจำเพื่อสอนเด็กเจ็บป่วยระยะยาวเพื่อให้เด็กมีโอกาสทบทวนบทเรียนที่เรียนแล้วหรือสอนบทเรียนให้ใหม่ครูการศึกษาพิเศษจะสอนตามจุดประสงค์ และประเมินจุดประสงค์ที่ได้สอนไปทำรายงานการ ประเมินจุดประสงค์ให้เด็กนำไปแสดงแก่ครูในโรงเรียนปกติของตนเมื่อออกจากโรงพยาบาล

ดังนั้นสรุปก็คือ การจัดการเรียนรวมทั้ง 5 รูปแบบ มีข้อดีและข้อเสียต่างกัน ดังนั้นก็ต้องดูในรายละเอียดบริบทของโรงเรียนว่าการจัดชั้นเรียนนั้นจะต้องทำการพิจารณาในองค์ประกอบต่างๆ เช่น นโยบายและวิสัยทัศน์ ตัวเด็กพิการเอง สภาพความพิการ ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครองสถานศึกษา งบประมาณแพทย์หรือนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด

2.3 การบริหารจัดการศึกษาพิเศษของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตการศึกษา มัธยมศึกษาเขต 9

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 กลุ่มงานนโยบายและแผน (2555, น. 1-5) ได้อธิบายว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา ณ วันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ได้กำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และที่ตั้งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 42 เขต โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ประกอบด้วย จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดนครปฐม ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ตั้งอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 กลุ่มงานนโยบายและแผน (2555, น. 6) ได้กำหนดทิศทาง ในการพัฒนาคุณภาพการ เรียน ในช่วงปี พ.ศ. 2555-2558 โดยกำหนดวิสัยทัศน์ การเป็นผู้นำในการพัฒนาคุณภาพการ เรียน มีพันธกิจ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเสมอภาค สิทธิและโอกาสทางการศึกษา เป้าประสงค์ในการจัดการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกกลุ่มได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ โดยได้ดำเนินงานเพื่อสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ในการสร้างโอกาสทางการศึกษาการกระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย โดยคำนึงถึงการสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชากรทุกกลุ่ม

สรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ได้มีการ จัดการ ส่งเสริม การจัดการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนที่อยู่ในเกณฑ์เรียน ทุกกลุ่มได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค ตาม มาตรฐาน ของการจัด การศึกษาพิเศษ ของโรงเรียนในสังกัดที่ ทำการศึกษานักเรียนที่มีความพิการเรียนร่วมซึ่งจะต้องทำการจัดการเรียนเป็นการพิเศษอีกทั้งต้องอำนวยความสะดวกให้เอื้อต่อความบกพร่องหรือพิการนั้นเพื่อให้เด็กทุกกลุ่มได้เรียนตามกฎหมายที่ได้กำหนดไว้โดยที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ การศึกษาเพื่อมุ่งเน้นให้คนพิการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งได้ดำเนินงานพัฒนามาตรฐานการศึกษาพิเศษโดยได้มีแผนงาน ดังนี้

2.3.1 แผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการระยะ เวลา 5 ปี (2555 –2559) ของกระทรวงศึกษาธิการดังข้างต้นมีสาระสำคัญดังนี้(สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี,2555)

2.3.1.1 วิสัยทัศน์

นักเรียนพิการต้องได้รับการศึกษาตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึงและเสมอภาค

2.3.1.2 พันธกิจ

- 1) สร้างโอกาสให้นักเรียนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และเสมอภาค
- 2) จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละประเภทความพิการในทุกระบบและรูปแบบการศึกษา
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ
- 4) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาสำหรับคนนักเรียนพิการ

2.3.1.3 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ 1 เพิ่มโอกาสให้นักเรียนพิการได้รับการบริการทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ 2 วิจัยและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัด และประเมินผลให้เหมาะสมสำหรับนักเรียนพิการ

ยุทธศาสตร์ 3 พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ

ยุทธศาสตร์ 4 พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการ

ยุทธศาสตร์ 5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ

ยุทธศาสตร์ 6 พัฒนาระบบการบริหารและกลไกในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ

ยุทธศาสตร์ 7 ปฏิรูประบบการเงิน การคลัง และงบประมาณเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียน

2.3.2 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

บรรจง สุริยะ(2551,น.143) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 จำแนกตามลักษณะโรงเรียนเรียนร่วมไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านเครื่องมือมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะเครื่องมือถือเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนร่วม โดยเฉพาะงบประมาณ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ลักษณะโรงเรียนเรียนร่วม ควรเป็นตัวแปรหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้

ฉวีวรรณ เมืองซอง(2555) ทำการ วิจัยเรื่องการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 โดยในการวิจัยนี้ใช้โครงสร้างซีทในการเปรียบเทียบซึ่งผลการเปรียบเทียบข้าราชการครูที่มีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการ

เรียนร่วม โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านเครื่องมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 โดยสรุปคือ การฝึกอบรมเป็นการเพิ่มเติมความรู้ในการทำงาน ให้แก่ครูผู้สอน นอกเหนือจากความรู้ที่ได้เรียนมาเพื่อความสามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพประสพการณ์ของผู้ดำเนินงานการศึกษาพิเศษ ประสพการณ์ของครูผู้สอนที่รับผิดชอบงานการศึกษาพิเศษ มีระยะในการดำเนินงานเป็นระยะเวลาสั้น น้อยต่างกัน ซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากการรับผิดชอบและมีประสพการณ์การดำเนินงานเป็นเวลานานก็จะได้รับการอบรมซึ่งการอบรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จได้ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการอบรมหรือสัมมนาควรเป็นตัวแปรหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้

จิรนนท์ อัครบาล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยใช้ประสพการณ์การดำเนินงานการศึกษา 1-3 ปี และ 3 ปีขึ้นไป โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 ส่วนด้านคุณภาพนักเรียน ด้านบริหารจัดการและด้านปัจจัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าประสพการณ์ควรเป็นตัวแปรหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้

ขจรพัฒน์ วิชาคสวัสดิ์ (2555) พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งตามขนาดโรงเรียน โดยรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าวิเคราะห์ เป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าขนาดของโรงเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่ควรนำมาศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปร ในส่วนของลักษณะ โรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนา ประสพการณ์ของครูผู้สอนและขนาดของโรงเรียน ซึ่งอาจมีผลต่อสภาพการพัฒนาโรงเรียนเรียนร่วมสู่ตามมาตรฐานทางการศึกษาต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

บุษบา ตาไว (2550) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีทของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดสุโขทัยพบว่าผลการดำเนินงานมีระดับการปฏิบัติงานทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางการศึกษาแนวทางการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม

ด้านผู้เรียนควรจัดให้เมื่ออายุยังน้อยและจัดทันทีเมื่อพบเด็กพิเศษ ส่วนสภาพแวดล้อมควรจัดสภาพโรงเรียนให้มีห้องสอนเสริมวิชาการ ผู้บริหาร ครู ต้องมีความรู้และประสบการณ์ มี ทักษะที่ดี ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนควรปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับความแตกต่างของเด็กพิเศษเป็นรายบุคคล ด้านเครื่องมือ รัฐบาลควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ควรมีบุคลากรการศึกษาพิเศษและนักวิชาชีพเข้ามาช่วยเหลือ

อจรรย์า กุดหอม(2550) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม: การวิจัยพหุกรณีศึกษาซึ่งผลการวิจัยพบว่า การพัฒนา นักเรียน ตามศักยภาพสามารถช่วยเหลือตนเองอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และผู้ปกครองมีความพึงพอใจ นอกจากนี้ ปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานในครั้งนี้ได้แก่ ขนาดชั้นเรียน มีความเหมาะสม ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ทักษะที่ดีและมีความรู้ความเข้าใจในการทำงานของผู้ร่วมงาน การสนับสนุนของผู้ปกครอง ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีของนักเรียนปกติ ปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน คือ ขนาดชั้นเรียนที่เหมาะสม การสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น เจตคติที่ดีและ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร การสนับสนุนของผู้ปกครอง ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีของนักเรียนปกติ ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค คือ ครูมีภาระงานมากเกินไป ขาดครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลและขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลนักเรียน และครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจต่ำ สุดท้ายคือ กระบวนการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปตามวงจรคุณภาพ คือ มีการวางแผนการทำงาน มีการ ทำงานตามแผนที่วางไว้ มีการตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพการทำงานอย่างต่อเนื่อง

วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์ (2550)กล่าวถึงผลการวิจัยซึ่งเป็นดังต่อไปนี้ 1) สภาพการบริหารภายใต้โครงสร้างซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มากที่สุดคือด้านนักเรียนแต่ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นน้อยที่สุด2)ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจะทำให้ทราบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05ด้านตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาด โรงเรียน ของครูและผู้บริหารโรงเรียน

กึ่งกาญจน์ พุเกษม(2551)กล่าวว่า1)ปัญหาการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี โดยรวมพบว่ามีปัญหาระดับ ปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านเครื่องมือ และด้านนักเรียน 2)เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานของผู้บริหารจำแนกตามตำแหน่งและสังกัด พบว่า ไม่แตกต่างกัน

จินตนาการ ศิริพันธ์ (2551) ได้มีการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ในจังหวัด ลพบุรีพบว่า มีการดำเนินการบริหาร ในระดับมาก ทั้ง ในด้านการ

บริหารจัดการ ด้านสภาพแวดล้อมและด้านสื่อการเรียนการสอนด้านการประสานเครือข่ายกับ ผู้ปกครองและชุมชนพบว่าที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมไม่สามารถกระทำโดย หน่วยงานเดียวได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนั้นในด้านการประสานงานขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่มีความพร้อมจะช่วยพัฒนาการจัด การศึกษาพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

นารีรัตน์ กล้าหาญ (2551)ทำการค้นคว้า เรื่องกรณีศึกษาการปฏิบัติงานของครู ประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้กรอบแนวคิดชี้ผลการ ค้นคว้าทราบ ว่า ความสำเร็จในแต่ละด้านเป็นดังนี้ 1) ด้านนักเรียนครู ได้เตรียมความพร้อมทั้งนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษและนักเรียนปกติในการอยู่ร่วมกัน โดยครูตรวจสอบสภาพ ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล ครูให้ ความรู้นักเรียนโดยการอบรมชี้แนะการจัดป้ายนิเทศ ครูจัดให้มีระบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีการดูแล นักเรียนโดยให้เด็กทั่วไปให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความพิการที่มาเรียนด้วยกันในทุกๆด้าน 2) ด้านสิ่งแวดล้อมได้จัด ให้แต่ละ ห้องเรียนจัดให้นักเรียนที่ พิจารเรียน ร่วมไม่เกิน 3 คน ต่อจำนวน นักเรียนทั้งห้อง 25-28 คน จัด โต๊ะเก้าอี้เรียนเอื้ออำนวยต่อการทำความเข้าใจของนักเรียนในห้องเรียน มีบริเวณที่ว่างสำหรับให้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ และจัดห้องเรียนไม่ให้มีเสียงรบกวนหรือมีเสียง รบกวนน้อยที่สุด เพื่อจะไม่ทำให้นักเรียนที่มีความพิการทางสติปัญญา ขาดสมาธิและความสนใจใน การเรียน จัดให้เด็กพิเศษนั่งเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อนเพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ส่วนการจัดภายนอก ห้องเรียนต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเช่น ทางลาด ห้องน้ำ ราวบัน ใดที่มีที่จับ ฯลฯ 3) ด้านการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ครูได้ปรับหลักสูตรปกติมาใช้กับ เด็กพิการ เรียนร่วม โดยจัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลมีการตรวจสอบทางการศึกษา เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและสิ่งสำคัญเท่าๆกันนั้น ครูต้องผ่านการอบรมการสอนนักเรียน เด็กพิเศษ4) ด้านเครื่องมือ ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วม อย่างเป็นขั้นตอนชัดเจน ครูยังมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการเรียนการ สอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูจัดบริการสอนเสริมให้นักเรียนที่ บกพร่องในด้าน ต่างๆตลอดจนการประสานงานกับนักวิชาชีพหรือหน่วยงานอื่นเพื่อขอรับการช่วยเหลือสนับสนุน

อัจฉราภรณ์ บัวนวล (2551) พบว่าการปฏิบัติการกิจที่สำคัญคือนักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อม ให้ยอมรับและ พร้อมให้ความ ช่วยเหลือเพื่อนที่มีความ ผิดปกติ ด้าน สภาพแวดล้อม กระบวนการทำงานที่สำคัญที่สุด คือ จัดให้นักเรียนที่มีความ ผิดปกติเรียนร่วมในชั้น เรียนทั่วไปมากที่สุด ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน กระบวนการทำงานที่สำคัญที่สุด คือ จัดการเรียน การสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านเครื่องมือ กระบวนการทำงานที่สำคัญที่สุด คือ จัดสื่อสำหรับ

นักเรียนที่มีความบกพร่องแต่ละประเภทและแต่ละระดับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำงานได้แก่ ด้านนักเรียน ปัญหาที่พบบมากที่สุด คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องมีจำนวนค่อนข้างมาก ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดสรรครูให้เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่อง ด้านสภาพแวดล้อม ปัญหาที่พบบมากที่สุด คือ สภาพแวดล้อมในการเรียนไม่เอื้ออำนวย เนื่องจากมีเสียงดังรบกวนจากห้องข้างเคียง ส่วนข้อเสนอแนะคือ จัดระเบียบห้องเรียนและสร้างข้อตกลงร่วมกันในการควบคุมระดับเสียงด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ครูที่รับผิดชอบงานเรียนร่วมโดยตรงมีไม่เพียงพอ เนื่องจากครูในโรงเรียนมีไม่ครบชั้นเรียน ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ขอรับการจัดสรรบุคลากรจากรัฐบาล และครูปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและตรงตามความต้องการจำเป็นนักเรียนพิการแต่ละประเภท ด้านเครื่องมือปัญหาที่พบบมากที่สุด คือ ขาดสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ ในกระบวนการเรียนการสอน ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ประยุกต์ หรือดัดแปลงสื่อ/อุปกรณ์พื้นบ้านมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน

จිරนนท์อัคบาล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าด้านคุณภาพนักเรียน ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันของทั้งสองฝ่ายเพื่อเป็นการเรียนรู้ธรรมชาติซึ่งกันและกันจะทำให้ทั้งสองฝ่ายสามารถเรียนร่วมกันอย่างมีความสุขได้ ด้านการเรียนการสอน ควรส่งเสริมให้มี การบริการสื่อมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งในปัจจุบันสามารถหาสื่อมาได้ไม่ยากแต่ต้องมีงบประมาณที่เหมาะสมเพราะโรงเรียนต้องอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนให้ทั่วถึงทุกคนไม่ให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ ด้านการบริหารจัดการควรจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกต้องและทันสมัยเพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังหรือพัฒนาการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนที่มีความพิการมาเรียนร่วมได้ตั้งนั้นทุกโรงเรียนที่มี นักเรียนที่มีความพิการมาเรียนร่วม ควรทำข้อมูลตรงนี้ด้วย ด้านปัจจัยควร มีการประสานงานขอความร่วมมือจากองค์กรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ และในการสนับสนุนในโครงการที่มีการจัดให้มีการเรียนการสอนของนักเรียนพิการที่เรียนร่วมกันได้อย่างมีคุณภาพโดยที่ทางโรงเรียนต้องอาศัยการบริหารจัดการให้มีงบประมาณอย่างเพียงพอ

นิสา สุผากอง (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ความสำเร็จจะอยู่ในระดับมาก ด้านทรัพยากรในโรงเรียนนั้น จะมีการแต่งตั้งบุคลากรให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนให้กับนักเรียนที่มีความพิการที่เรียนร่วมกัน จัดให้มีการกำหนดแต่งตั้งผู้ที่ทำหน้าที่ติดตามประเมินผลและรายงานผลการจัดการเรียนการสอนของ

นักเรียนที่มีความพิการที่เรียนร่วมและ ทำการ สร้างความเข้าใจระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน เพื่อให้เกิดการยอมรับและเข้าใจระบบการสอน ด้านกิจกรรมการเรียน ต้องมีการวางแผนการจัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เพื่อใช้สอนนักเรียนที่มีความพิการที่เรียนร่วมเป็นรายบุคคล โดยแผนการเรียนนั้นต้องมีความเหมาะสมต่อผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดให้เกิดกับผู้เรียน ด้านตัวนักเรียนนั้นควรมีการส่งเสริมให้ครูในโรงเรียน มีความคิดที่ดีต่อการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความพิการ ที่เรียนร่วม มีการ สนับสนุน ให้กำลังใจแก่นักเรียนทั่วไปให้มีความคิดที่ดีและยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการที่เรียนร่วม มีการส่งเสริมให้มีการจัดนิทรรศการหรือการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม เพื่อให้ความรู้แก่นักเรียนทั่วไป ผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเครื่องมือนั้นต้องเตรียมสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนร่วม มีการวางแผน การจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับภารกิจจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมและมีการประเมินผลการบริหารจัดการด้านการเรียนร่วม

วิระศักดิ์ ตันเจริญรัตน์ (2553) กล่าวว่า 1) ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอนเด็กพิการเรียนร่วมที่มีตำแหน่งต่างกัน ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดราชบุรี มีปัญหาแตกต่างกัน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ในด้านการวางแผนด้านการจัดสรรทรัพยากรและด้านการประสานงาน จะมีค่าเท่ากับ .05 ส่วนด้านการกระตุ้นการทำงานและด้านการประเมินผลงาน ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มี อายุงาน ในการทำงาน แตกต่างกัน ในจังหวัดราชบุรีพบว่าการทำงานที่มีอายุงาน น้อยกว่า 2 ปีและ 2-5 ปี โดยรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อประเมิน เป็นรายด้าน พบว่า ด้านประเมินผลงาน ด้านการกระตุ้นการทำงานและด้านการวางแผน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญส่วนด้านการจัดสรรทรัพยากรและด้านการประสานงาน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

วิมล จันทราศรี (2553) ทำการ วิจัยพบว่าด้านที่มีค่าระดับการดำเนินการสูงสุด คือ ด้านนักเรียน รองลงมา ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนด้าน ที่ต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านเครื่องมือ ในส่วนของแนวทางการพัฒนาการบริหาร พบว่า โรงเรียนต้องมีการเตรียมความพร้อมนักเรียน เรียนร่วม เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจพัฒนาการและการดูแลนักเรียน ปลูกฝังให้เด็กที่ร่วมชั้นเรียนและร่วม โรงเรียนให้ดูแลและช่วยเหลือร่วมกับครู รวมทั้งให้กำลังใจและไม่รังเกียจเพื่อน ด้วยสร้างความเข้าใจให้แก่กันและกันให้

อยู่ด้วยกันให้มากที่สุดเพื่อให้เรียนรู้กันก็จะทำให้เกิดสมดุลของนักเรียนที่พิการมาเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ต่อจากนั้นโรงเรียนต้องมีการจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เด็ก โดยเฉพาะเด็กพิการที่มาเรียนร่วม เช่น ทางลาด ราวบันได ราวเกาะต่างๆ ห้องน้ำ ห้องส้วม วีลแชร์ และควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยในห้องต้องไม่มีสิ่งรบกวนในห้องต้องมีความสงบไม่มีสิ่งใดที่ทำให้เด็กพิการที่มาเรียนร่วมรู้สึกแตกแยกหรือแตกต่างด้านต่อมาคือการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าควรแต่งตั้งคณะกรรมการสำรวจจัดทำข้อมูลผู้เรียนทุกชั้น และนำข้อมูลมาจัดทำแผนศึกษารายกรณีบุคคลเพื่อดูแลช่วยเหลือ และควรจัดให้มีหลักสูตรเด็กพิเศษเรียนร่วม โดยเฉพาะ นอกจากนี้ควรจัดให้มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงโดยกำหนดเกณฑ์ที่น้อยกว่าเด็กปกติ สุดท้ายด้านเครื่องมือ ต้องมีการแต่งตั้งทีมงานมาทำการจัดหา ดูแลรักษาและพัฒนาเครื่องมือสำหรับเด็กพิเศษโดยตรง และจัดให้มีสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลาย นอกจากนี้ควรพัฒนาห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ

ฉวีวรรณ เมืองซอง (2555) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 พบว่า แนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมพบว่าจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร โรงเรียนคือ การบริหารจัดการเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จนั้นต้องให้ผู้บริหารคือ ผู้นำการเปลี่ยนแปลง บริหารแบบมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ทั้งหมดให้ครอบคลุมถึงเด็กพิการเรียนร่วม มีการนิเทศและติดตามงานอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดหน้าที่การทำงานโดยการออกคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา ไปร้องใ้สตรตรวจสอบได้ส่วนการบริหารจัดการเรียนร่วมในด้านของนักเรียนนั้นต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปและนักเรียนที่มีความพิการที่เรียนร่วมให้มีผลสัมฤทธิ์การเรียนและมีวุฒิฉลาดทางอารมณ์และเข้ากับเพื่อนได้ดีพอในทุกๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้เหมาะสมในการเข้าชั้นเรียนต่อไป ด้านสภาพแวดล้อมมีการจัดบริเวณโรงเรียน ทางกายภาพให้มีข้อจำกัดสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ให้น้อยที่สุด ต้องมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ สื่อสารให้รู้ว่าโรงเรียนมี เรื่องการจัดการเรียนร่วมให้ผู้ปกครอง ชุมชน รับทราบ เพื่อเป็นการบริการและอำนวยความสะดวกไม่ต้องไปเรียนที่ไกลๆเพราะว่าพอชุมชนรับทราบก็จะได้นำเด็กมาเข้าเรียนได้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีการทำหลักสูตรขึ้นมา โดยเฉพาะ จากนั้นจะต้องลงลึกไปในรายละเอียดทั้งการจัดชั้นเรียน กิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นเฉพาะคนๆ ไปส่วนในด้านเครื่องมือจะต้องมีการจัดทำแผนนโยบาย พันธกิจวิสัยทัศน์ ที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนร่วม จัดสรรงบประมาณเพียงพอ ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่ให้ความช่วยเหลือ โดยต้องคำนึงถึงผู้เรียนจะต้องได้ประโยชน์มากที่สุด

จรรยาพร วิภาคสวัสดิ์ (2555) ศึกษาวิจัยสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมและรายด้านทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน 3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารงาน โดยรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่าง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมมีการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน 4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ของโรงเรียนแกนนำจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า 1) ด้านนักเรียน ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า นักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษเรียนร่วมจะเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติหรือไม่รู้เลย ครูต้องใช้ความพยายามในการสอนเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และใช้เทคนิคที่หลากหลาย และมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดครูที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษโดยตรงเพราะส่วนมากในปัจจุบันครูที่ยังสอนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเด็กพิเศษเท่าที่ควร 2) ด้านสภาพแวดล้อมผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า การจัดสภาพแวดล้อมยังไม่เหมาะสมและไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆเท่าที่ควร ไม่มีห้องเฉพาะสำหรับนักเรียนพิเศษเรียนร่วม และมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการจัดสรรงบประมาณให้แก่โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อเด็กพิเศษแต่ละประเภท 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางกิจกรรม เด็กปกติกับเด็กพิเศษเรียนร่วมต้องแยกกัน ดังนั้นควรมีสื่อ และเครื่องมือที่เหมาะสม และมีข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบ ควรจัดงบประมาณในการผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนให้ครูได้ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 4) ด้านเครื่องมือ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ขาดสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร และมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการจัดทำคู่มือเด็กพิเศษเรียนร่วมแต่ละประเภทว่าต้องการใช้เครื่องมือประเภทใดบ้าง

ลาวัณย์ ปัก โภทะสัง (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 พบว่า โดยเป็นการสอบถามความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง ที่สุด คือ ด้านการพัฒนาบุคลากร รองลงมาคือ ด้านการ

จัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการจัดปัจจัยสนับสนุน 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูวิชาการและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าดูรายด้าน จะพบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการจัดการสื่อและแหล่งเรียนรู้มีความคิดเห็นแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามประเภท และขนาดของโรงเรียนที่ต่างกันพบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 3) ครูวิชาการและครูผู้สอนได้แสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมที่มีจำนวนมากที่สุดในแต่ละด้าน ได้แก่ ควรจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่มีการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ควรมีการจัดสื่อให้หลากหลายและจัดให้มีการประเมินผลการใช้สื่อทุกครั้งเพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนยิ่งขึ้น ควรมีการนิเทศอย่างต่อเนื่อง และนิเทศตามสภาพจริง และควรจัดงบประมาณ ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้

สาขาสิริ วัชรานุรักษ์ (2557) ได้มีการศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในจังหวัดสงขลา พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูได้ออกความคิดเห็นพบว่าทุกด้านของโครงสร้างซีทมีผลอยู่ในระดับมาก ส่วน ผู้บริหาร โรงเรียน และครูที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน นั้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนที่มีเพศ อายุและระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท ไม่แตกต่างกัน และสุดท้ายผู้บริหาร โรงเรียนและครูเสนอปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ โดยเห็นว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนปกติ มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการที่เรียนร่วม โดยอาจทำการเรียนรู้ที่จะอยู่กันเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันและ จัดบริเวณนอกและใน โรงเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และ ให้สอดคล้องกับความต้องการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย ตรงตามศักยภาพของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ โดยเน้นทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตควรมีเครื่องมือ สื่อ เทคโนโลยีที่เหมาะสม สำหรับใช้กับนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างจำเพาะเจาะจง

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Mize (1984) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหาร โรงเรียนในการบริหาร โครงการสำหรับนักเรียนพิการ ในรัฐเซาท์แคโรไลนา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบ่งชี้ทักษะที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีในการที่จะบริหาร โครงการสำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม โดยในจังหวัดหรือในองค์ของท้องถิ่นกำหนด พบว่า กลุ่มที่มีทักษะที่ระบุถึงมากที่สุดคือ กลุ่มการประชุมจัดทำเกี่ยวกับ

โปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลและการจัดเข้าเรียนหรือรับบริการและกลุ่มทักษะที่มีการระบุน้อยที่สุดคือกลุ่มความสับสนใน โรงเรียนและชุมชน

Riedel (1991, pp. 11-64) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ของนักการศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเกรด 5-9 ของโรงเรียนในรัฐเวอร์จิเนียผลการวิจัยสรุปได้ว่าผู้อำนวยการมีความสามารถในการรับรู้ในทางบวกสูงกว่าส่วนนักการศึกษาทั่วไปมีการรับรู้ของผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นไปในลักษณะที่ว่าผู้อำนวยการโรงเรียนเห็นวาระระดับการสนับสนุนทางการบริหารทรัพยากรหรือบริการที่ได้รับการวางแผนการสอนและการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนเป็นองค์ประกอบที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนร่วมแต่นักจัดการศึกษาทั่วไปเห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งขัดขวางกระบวนการเรียนร่วม

Mullinix (1994) ได้ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วมมีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ แต่ครูใหญ่ที่มีความเป็นผู้นำแบบผูกขาดระบบอำนาจ มีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม ระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้นำเสนอมาโดย เรียง ลำดับให้เห็นว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติจะทำให้สำเร็จได้ต้องมีความร่วมมือจากหลายส่วนที่เกี่ยวข้องเช่นครูผู้สอนผู้บริหารผู้ปกครองและชุมชนตลอดจนต้องมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่วัสดุอุปกรณ์และบุคลากรทุกฝ่ายมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วมโดยครูผู้สอนผู้ปกครองและผู้บริหารบุคลากรใน โรงเรียนควรได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้มีคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนดังนั้น การบริหารงานในโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติควรดำเนินการตามสภาพโดยใช้โครงสร้างซีท(SEATFreamwork)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ในการศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 กลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีการจัดเรียนร่วมจำนวน 1,132 คน จากทั้งหมดจำนวน 22 โรงเรียน และ 2) ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนที่มีการจัดเรียนร่วม จำนวน 22 คน จากทั้งหมดจำนวน 22 โรงเรียน ซึ่งสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ในปีการศึกษา 2557 มีขั้นตอนการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.2.1.1 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดโดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) โดยกลุ่มครูผู้สอนจะทำการ สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นตัวแบ่งชั้นชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2543,

น. 40-43) โดยครูผู้สอนจากโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 22 โรงเรียน ได้ครูที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 302 คน ผลปรากฏดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

ที่	โรงเรียน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1.	ดลิ่งชั้นวิทยา	41	11
2.	กรรมรสุดศึกษาลัย	110	29
3.	หรรษาสูจิตต์วิทยา 2	24	7
4.	วังหว่ารายภูร์สามัคคี	17	5
5.	ศรีประจันต์(เมธีประมุข)	46	12
6.	บางปลาฆ่า(สูงสูมารผดุงวิทย์)	48	13
7.	สระยายโสมวิทยา	30	8
8.	หนองวัลย์เปรียงวิทยา	17	5
9.	สระกระโจมโสมภพวิทยา	26	7
10.	บรรหารแจ่มใสวิทยา 1	62	16
11.	อู่ทอง	97	25
12.	บางลี่วิทยา	58	15
13.	บ่อสุพรรณวิทยา	20	6
14.	ทุ่งแฝกพิทยาคม	17	5
15.	หนองหญ้าไซวิทยา	45	12
16.	ราชินีบูรณะ	118	31
17.	วัดห้วยจรเข้มะวิทยา	68	18
18.	บ้านหลวงวิทยา	24	7
19.	ภัทรญาณวิทยา	58	15
20.	อุบลรัตนราชกัญญาราชวิทยาลัย นครปฐม	17	5
21.	วัดไร่ขิงวิทยา	106	28
22.	กาญจนานเกษวิทยาลัย นครปฐม	83	22
รวมทั้งหมด		1,132	302

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 (2557, น. 5)

2) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยกำหนด จากโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 22 โรงเรียน โดยทำการเลือก ผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด จำนวน 22 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ครอบคลุมการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) นักเรียน (S-Student) 2) สภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) กิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) 4) เครื่องมือ (T-Tools) และแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน และข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ประเภทของเด็กพิการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 4 ด้าน คือ

1. ด้านนักเรียน (S-Student) มีข้อคำถาม 10 ข้อ
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) มีข้อคำถาม 10 ข้อ
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) มีข้อคำถาม 10 ข้อ
4. ด้านเครื่องมือ (T-Tools) มีข้อคำถาม 10 ข้อ

แบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) นักเรียน (S-Student) 2) สภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) กิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และ 4) เครื่องมือ (T-Tools) และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นการตอบคำถามแบบปลายเปิด

3.3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการ ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.3.2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม

3.3.2.3 กำหนดโครงสร้างของข้อคำถามและเขียนข้อคำถามในแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แต่ละตอนให้ ครอบคลุมการบริหารงานของโรงเรียนที่มีการจัดเรียนร่วม

3.3.2.4 นำแบบสอบถาม และแบบ สัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนอ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

3.3.2.5 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน ตรวจ พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of congruence) พิจารณาความถูกต้องตลอดจนการใช้ภาษาในการตั้งคำถาม คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความ สอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ผลการตรวจสอบสรุปประเด็น โดยการ หากค่า IOC พบว่า ทุกข้อคำถามมีค่าเท่ากับ 0.75 – 1.00

3.3.2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนใน โรงเรียนจัดการเรียนร่วมใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 8 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามใช้ จำนวน 40 คน ใน 8 โรงเรียน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (reliability) โดยการวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) โดยที่แบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.9538

3.3.2.7 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บข้อมูล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้กระบวนการ ดังนี้

3.4.1 นำหนังสือ ขอความอนุเคราะห์ จากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความ อนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและตอบแบบสัมภาษณ์

3.4.2 ส่งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัย นำส่งด้วยตนเองทุกโรงเรียน พร้อมกำหนดวันรับแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์คืนภายใน

6 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า แบบสอบถาม จำนวน 302 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 302 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสัมภาษณ์จำนวน 22 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 22 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.5.1 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความเรียบร้อยถูกต้อง สมบูรณ์ของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

3.5.2 นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ ไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ โปรแกรมคำนวณทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล และนำแบบสัมภาษณ์มาสรุปผลตามจุดมุ่งหมายที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนและข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนโดยใช้ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยหาค่าเฉลี่ยและหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นำค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการบริหารงาน โรงเรียนมาแปลผลตามเกณฑ์ประเมินค่าของเบสต์ (Best, 1981, pp. 195) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสิทธิภาพในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และการวิเคราะห์ ค่า F-test ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วม
เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 เป็นแบบสัมภาษณ์
นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาสรุปและเรียบเรียงเนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนและเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ที่สุด จำนวน 302 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปเก็บข้อมูล และจากแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับคืนและเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีความสมบูรณ์ที่สุด จำนวน 22 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสัมภาษณ์ที่ไปเก็บข้อมูล โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน ดังตารางที่ 4.2-4.6

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยจำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของสถานศึกษา โดยการทดสอบค่า t และการทดสอบค่า F วิเคราะห์เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' ดังตารางที่ 4.7-4.13

ตอนที่ 4 เสนอผลการสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอสัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่างๆ ไว้ดังนี้

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย

S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t หมายถึง การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม

F หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ใน One – way ANOVA

SS หมายถึง ผลรวมยกกำลังสอง

MS หมายถึง ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน

p หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นของสถิติที่ใช้ทดสอบที่คำนวณได้

df หมายถึง ชั้นของความเป็นอิสระ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม		
1.1 โรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 1 ประเภท	146	48.30
1.2 โรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป	156	51.70
รวม	302	100.00
2. การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม		
2.1 อบรม	115	38.10
2.2 ไม่เคยอบรม	187	61.90
รวม	302	100.00
3. ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม		
3.1 น้อยกว่า 5 ปี	162	53.70
3.2 5 – 10 ปี	100	33.10
3.3 10 ปีขึ้นไป	40	13.20
รวม	302	100.00

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของครูผู้สอนเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ขนาดของสถานศึกษา		
4.1 ขนาดเล็ก (นักเรียนไม่เกิน 500 คน)	33	11.00
4.2 ขนาดกลาง (นักเรียน 500 – 1500 คน)	87	28.80
4.3 ขนาดใหญ่ (นักเรียน 1500 -2500)	69	22.80
4.4 ขนาดใหญ่พิเศษ(นักเรียน 2500 คนขึ้นไป)	113	37.40
รวม	302	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมที่ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาเป็นโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 1 ประเภท คิดเป็นร้อยละ 48.30 เมื่อจำแนกตามการยอมรับ/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 38.10 ไม่ยอมรับ/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการจัดการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 61.90 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่ามีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.70 รองลงมาก็คือ ประสบการณ์ 5–10 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.10 น้อยที่สุดคือ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.20 และเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็น โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.40 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.80 และโรงเรียนขนาดเล็ก รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 22.80 และ โรงเรียนขนาดเล็กน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามความคิดเห็นของครูผู้สอนตามสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
โดยภาพรวม

สภาพการบริหารงาน	\bar{X}	S.D	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านนักเรียน	3.56	0.51	มาก	1
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.42	0.50	ปานกลาง	2
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.38	0.50	ปานกลาง	3
4. ด้านเครื่องมือ	3.13	0.53	ปานกลาง	4
รวมทุกด้าน	3.37	0.51	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ด้านนักเรียน ($\bar{X} = 3.56$) สำหรับด้านที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย คือ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 3.42$) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.38$) และด้านเครื่องมือ ($\bar{X} = 3.25$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ด้านนักเรียน

สภาพการบริหารงาน ด้านนักเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. โรงเรียนจัดปฐมนิเทศนักเรียนปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วม เพื่อสร้างเจตคติที่ดีและความเข้าใจร่วมกัน	3.42	0.74	ปานกลาง	8
2. โรงเรียนมีการจัดนักเรียนพิการเรียนร่วมตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ	3.57	0.79	มาก	6
3. โรงเรียนจัดให้มีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ	3.60	0.71	มาก	4

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ด้านนักเรียน (ต่อ)

สภาพการบริหารงาน ด้านนักเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
4. โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน โดยให้เด็กได้ ทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ระหว่างเด็กปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.59	0.82	มาก	5
5. โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไป ที่ช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.35	0.86	ปานกลาง	9
6. โรงเรียนมีระบบการรับ/การจัดเข้าชั้นเรียนหรือ การส่งต่อ	3.31	0.83	ปานกลาง	10
7. ผู้บริหาร ครูผู้สอนร่วมประชุมวางแผนร่วม กับ ผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติ และ นักเรียนพิการเรียนร่วม	3.70	0.81	มาก	3
8. มีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการ จัดกิจกรรม ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิการเรียนร่วมที่ สอดคล้องกับสภาพและความบกพร่องของนักเรียน	3.82	0.60	มาก	1
9. นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มี ความเข้าใจ ยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิการ เรียนร่วม	3.75	0.64	มาก	2
10. นักเรียนพิการเรียนร่วมหรือที่มีความบกพร่อง ได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปตามศักยภาพ	3.48	0.83	ปานกลาง	7
รวมเฉลี่ย	3.56	0.51	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวม ด้านนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1, 5, 6 และ ข้อ 10 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามลำดับ คือ ข้อ 8 มีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิการเรียนร่วมที่

สอดคล้องกับสภาพและความบกพร่องของนักเรียน ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาคือ ข้อ 9 นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจ ยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิการเรียนร่วม ($\bar{X} = 3.75$) และ ข้อ 7 ผู้บริหาร ครูผู้สอนร่วมประชุมวางแผนร่วมกับผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วม ($\bar{X} = 3.70$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 6 โรงเรียนมีระบบการรับ/การจัดเข้าชั้นเรียนหรือการส่งต่อ ($\bar{X} = 3.31$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ด้านสิ่งแวดล้อม

สภาพการบริหารงาน ด้านสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน	3.55	0.78	มาก	4
2. โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยให้ถือเป็นปริมาณงาน	3.77	0.66	มาก	2
3. โรงเรียนจัดบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม/สนามเด็กเล่นและอื่นๆ เพื่อให้ นักเรียนพิการเรียนร่วมใช้พักผ่อน	3.79	0.64	มาก	1
4. โรงเรียนปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.33	0.85	ปานกลาง	7
5. โรงเรียนจัดให้มี สื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.36	0.88	ปานกลาง	6
16. โรงเรียนจัดกิจกรรมให้แก่ ครู วิทยากร และบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับรู้ และร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกวิธี	3.68	0.76	มาก	3
17. ห้องเสริมวิชาการมีสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคลของผู้เรียน	3.21	0.80	ปานกลาง	8

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ด้านสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

สภาพการบริหารงาน ด้านสิ่งแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
18. โรงเรียนมีห้องน้ำ ห้องส้วมที่เพียงพอ และ เหมาะสมกับความต้องการพิการของนักเรียนแต่ละ บุคคล	3.08	0.81	ปานกลาง	9
19. โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียง สำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้ รถเข็น	3.02	0.92	ปานกลาง	10
20. ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ร่วมรับผิดชอบ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษา พิการให้แก่ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อสร้างความ มั่นใจในเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ	3.44	0.90	ปานกลาง	5
รวมเฉลี่ย	3.42	0.50	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมด้านสิ่งแวดล้อม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 11, 12, 13 และข้อ 16 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามลำดับ คือ ข้อ 13 โรงเรียนจัดบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม/สนามเด็กเล่นและอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนพิการเรียนร่วมใช้พักผ่อน ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือ ข้อ 12 โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยให้ถือเป็นปริมาณงาน ($\bar{X} = 3.77$) และข้อ 16 โรงเรียนจัดกิจกรรมให้แก่ ครู วิทยากร และบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับรู้ และร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกวิธี ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 19 โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น ($\bar{X} = 3.02$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

สภาพการบริหารงาน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมตรงตาม ความสามารถของครูผู้สอน	3.48	0.79	ปานกลาง	4
2. ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	3.13	0.94	ปานกลาง	9
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนพิการ เรียนร่วมรู้จักการปรับตัว ให้เหมาะสมกับสังคม ปัจจุบันและ เอื้อต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	3.52	0.80	มาก	3
4. ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญและมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสม กับนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.77	0.67	มาก	1
5. ครูมีการวัดผล ประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน	3.72	0.66	มาก	2
6. ครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนพิการเรียน ร่วม หลังการวัดผลระหว่างเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	3.36	0.84	ปานกลาง	5
7. ครูนำผลการประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะ สม่ำเสมอและต่อเนื่องจนจบการศึกษาชั้นสูงสุด ของ โรงเรียน	3.22	0.88	ปานกลาง	8
8. การวัดและประเมินผลการเรียน ของนักเรียนพิการ เรียนร่วมสอดคล้องกับศักยภาพความแตกต่างของ แต่ละบุคคล	3.30	0.90	ปานกลาง	7
9. ผู้บริหารจัดการให้มีคณะทำงานติดตาม นิเทศ วัดและ ประเมินผล รายงานผลการจัดการเรียนร่วมอย่างเป็น ระบบ	3.31	0.83	ปานกลาง	6

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (ต่อ)

สภาพการบริหารงาน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
10. โรงเรียนมีการประเมินผลตามสภาพจริง และ รายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนพิการเรียนร่วม ให้กับผู้บริหารและผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ	3.03	1.03	ปานกลาง	10
รวมเฉลี่ย	3.38	0.50	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 23, 24 และข้อ 25 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามลำดับ คือ ข้อ 24 ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมาคือ ข้อ 25 ครูมีการวัดผล ประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน ($\bar{X} = 3.72$) และข้อ 23 ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนพิการเรียนร่วมรู้จักการปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน และเอื้อต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 30 โรงเรียนมีการประเมินผลตามสภาพจริง และรายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนพิการเรียนร่วมให้กับผู้บริหารและผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ ($\bar{X} = 3.03$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ด้านเครื่องมือ

สภาพการบริหารงาน ด้านเครื่องมือ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์/พันธกิจ/ ยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการบริหาร จัดการเรียนร่วม	3.09	0.91	ปานกลาง	7
2. โรงเรียนมีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ	2.91	0.90	ปานกลาง	8
3. โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการ โดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นข้อกำหนดในการจัด การเรียนร่วม	3.49	0.86	ปานกลาง	1
4. โรงเรียนจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุน การศึกษาของนักเรียนพิการเรียนร่วม	3.27	0.89	ปานกลาง	3
5. โรงเรียนจัดทำหลักสูตร ดำรง ในรูปแบบอื่นๆ ที่ เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิการของแต่ละ บุคคล	2.78	0.90	ปานกลาง	10
6. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัย ในชั้นเรียนหรือ งานวิจัยขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการศึกษาพิการ	2.86	0.93	ปานกลาง	9
7. ครูจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิการเรียนร่วม บุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการ เรียนร่วม	3.22	0.92	ปานกลาง	5
8. ครูจัดทำสื่อทางการศึกษา เครื่องมือ เพื่อช่วยให้ นักเรียนพิการเรียนร่วมเกิดการเรียนรู้ได้อย่าง เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.23	0.87	ปานกลาง	4
9. ครูนำเทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ให้บริการแก่นักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างทั่วถึง	3.28	0.90	ปานกลาง	2

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
ด้านเครื่องมือ (ต่อ)

สภาพการบริหารงาน ด้านเครื่องมือ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
10. นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิการของตน	3.15	0.86	ปานกลาง	6
รวมเฉลี่ย	3.13	0.53	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมด้านเครื่องมือ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ คือ ข้อ 33 โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการ โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมาคือ ข้อ 39 ครุภัณฑ์เทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้บริการแก่นักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 3.28$) และข้อ 34 โรงเรียนจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษานักเรียนพิการเรียนร่วม ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 35 โรงเรียนจัดทำหลักสูตร ดำเนินรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิการของแต่ละบุคคล ($\bar{X} = 2.78$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของสถานศึกษา

การวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียน การอบรม/สัมมนา ประสบการณ์ และขนาดของสถานศึกษา ในการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบแบบที และทดสอบแบบเอฟ เป็นรายด้านและรายข้อ ดังตารางที่ 4.7 – 4.13

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	ลักษณะของโรงเรียน จัดการเรียนร่วม				t	p
	โรงเรียนที่มี เด็กพิการเรียน ร่วม 1 ประเภท		โรงเรียนที่มีเด็ก พิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	1. ด้านนักเรียน	3.21	0.28	3.89		
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.12	0.38	3.71	0.44	-12.37	0.000
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.11	0.32	3.64	0.51	-10.86	0.000
4. ด้านเครื่องมือ	2.82	0.34	3.41	0.52	-11.73	0.000
รวมเฉลี่ย	3.07	0.24	3.66	0.43	-14.75	0.000

จากตารางที่ 4.7 พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05 นั่นคือ โรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป มีการปฏิบัติสูงกว่าโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 1 ประเภท

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามการอบรม/สัมมนา เกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอน เด็กพิการเรียนร่วม				t	p
	อบรม		ไม่เคยอบรม			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านนักเรียน	3.65	0.56	3.50	0.47	2.46	0.015
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.48	0.53	3.39	0.49	1.55	0.122
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.46	0.56	3.34	0.46	1.93	0.055
4. ด้านเครื่องมือ	3.21	0.60	3.08	0.48	2.01	0.045
รวมเฉลี่ย	3.45	0.52	3.33	0.42	2.16	0.032

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านนักเรียนและด้านเครื่องมือ ส่วนด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกันนั้นคือ เคยอบรม/สัมมนา เกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม มีการปฏิบัติสูงกว่าไม่เคยอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน
เด็กพิการเรียนร่วม

สภาพการบริหารจัดการ เรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT)	ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม								
	ต่ำกว่า 5 ปี			5 – 10 ปี			มากกว่า 10 ปี		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านนักเรียน	3.55	0.47	มาก	3.58	0.54	มาก	3.56	0.59	มาก
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.43	0.49	ปาน กลาง	3.44	0.49	ปาน กลาง	3.33	0.60	ปาน กลาง
3. ด้านกิจกรรมการ เรียนการสอน	3.36	0.49	ปาน กลาง	3.40	0.49	ปาน กลาง	3.40	0.63	ปาน กลาง
4. ด้านเครื่องมือ	3.10	0.48	ปาน กลาง	3.15	0.58	ปาน กลาง	3.18	0.60	ปาน กลาง
รวมทุกด้าน	3.36	0.43	ปาน กลาง	3.39	0.48	ปาน กลาง	3.37	0.53	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านนักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมต่ำกว่า 5 ปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.55$) และด้านเครื่องมือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.10$) ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5-10 ปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.58$) และด้านเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.15$) ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 10 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.56$) และด้านเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.18$)

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพ
การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

สภาพการบริหารจัด การเรียนร่วม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.04	0.02	0.08	0.92
	ภายในกลุ่ม	299	78.93	0.26		
	รวม	301	78.97			
2. ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.40	0.20	0.78	0.46
	ภายในกลุ่ม	299	76.57	0.26		
	รวม	301	76.97			
3. ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.11	.05	0.21	0.81
	ภายในกลุ่ม	299	76.54	0.26		
	รวม	301	76.65			
4. ด้านเครื่องมือ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.25	0.13	0.44	0.64
	ภายในกลุ่ม	299	84.77	0.28		
	รวม	301	85.02			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.06	0.03	0.15	0.87
	ภายในกลุ่ม	299	63.98	0.21		
	รวม	301	64.04			

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม
โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

สภาพการ บริหารจัดการ เรียนร่วม โดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT)	ขนาดของสถานศึกษา											
	เล็ก			กลาง			ใหญ่			ใหญ่พิเศษ		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้าน นักเรียน	3.56	0.60	มาก	3.67	0.54	มาก	3.92	0.40	มาก	3.25	0.32	ปาน กลาง
2. ด้านสภาพ แวดล้อม	3.41	0.64	ปาน กลาง	3.53	0.52	มาก	3.74	0.32	มาก	3.14	0.38	ปาน กลาง
3. ด้าน กิจกรรม การเรียน การสอน	3.38	0.63	ปาน กลาง	3.49	0.59	ปาน กลาง	3.64	0.39	มาก	3.38	0.32	ปาน กลาง
4. ด้าน เครื่องมือ	3.23	0.71	ปาน กลาง	3.24	0.68	ปาน กลาง	3.26	0.29	ปาน กลาง	2.93	0.37	ปาน กลาง
รวมทุกด้าน	3.40	0.60	ปาน กลาง	3.48	0.54	ปาน กลาง	3.64	0.30	มาก	3.11	0.26	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านนักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามขนาดของสถานศึกษาในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่าครูผู้สอนที่สอนในสถานศึกษาขนาดเล็ก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.56$) และด้านเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.23$) ครูผู้สอนที่สอนในสถานศึกษาขนาดกลาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.67$) และด้านเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.24$) ครูผู้สอนที่สอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$) และด้านเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.26$) ครูผู้สอนที่สอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด ($\bar{X} = 3.38$) และด้านเครื่องมือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.93$) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับโดยรวมและรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามขนาดของสถานศึกษาคือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดใหญ่พิเศษ

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	20.63	6.88	35.12	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	58.34	0.20		
	รวม	301	78.97			
2. ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	17.06	5.69	28.28	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	59.91	0.20		
	รวม	301	76.97			
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	12.43	4.14	19.22	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	64.22	0.22		
	รวม	301	76.65			
4. ด้านเครื่องมือ	ระหว่างกลุ่ม	3	7.15	2.38	9.12	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	77.87	0.26		
	รวม	301	85.02			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	13.54	4.51	26.64	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	50.50	0.17		
	รวม	301	64.04			

จากตารางที่ 4.12 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการเชฟเฟ่ ปราบกฎดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม	ขนาดของโรงเรียน	กลาง	ใหญ่	ใหญ่พิเศษ
ด้านนักเรียน	เล็ก	0.669	0.003	0.007
	กลาง		0.010	0.000
	ใหญ่			0.000
	ใหญ่พิเศษ			
ด้านสิ่งแวดล้อม	เล็ก	0.566	0.006	0.034
	กลาง		0.044	0.000
	ใหญ่			0.000
	ใหญ่พิเศษ			
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	เล็ก	0.729	0.071	0.074
	กลาง		0.243	0.000
	ใหญ่			0.000
	ใหญ่พิเศษ			
ด้านเครื่องมือ	เล็ก	0.999	0.995	0.034
	กลาง		0.999	0.000
	ใหญ่			0.001
	ใหญ่พิเศษ			
โดยรวมทุกด้าน	เล็ก	0.757	0.049	0.009
	กลาง		0.147	0.000
	ใหญ่			0.000
	ใหญ่พิเศษ			

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ครูผู้สอนที่มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) โดยรวมทุกด้านเป็นดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านนักเรียนและด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเครื่องมือ พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติงานตามขนาดของโรงเรียนตามสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) โดยรวมทุกด้านและรายด้านเรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดใหญ่พิเศษ

ตอนที่ 4 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยทำการสัมภาษณ์ในมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มีการระบอบองค์ประกอบของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ซึ่งประกอบไปด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ด้านนักเรียน
- 2.ด้านสิ่งแวดล้อม
- 3.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- 4.ด้านเครื่องมือ
- 5.ด้านอื่นๆ

โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วม

- 1) ด้านนักเรียน

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมประการแรก

ได้แก่ ด้านนักเรียน โดยที่ต้องทำการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และ

สติปัญญาโดยใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพพร้อมทั้งต้องปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมโดยต้องมีการดำเนินงานในรูปแบบของกิจกรรม ดังนั้นการจัดกิจกรรมต้องได้รับความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้บริหาร เพื่อนักเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในเวลาเรียนและหลังเลิกเรียนต้องการแสดงความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้

“ปัจจุบันนี้นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการเรียนน้อยลง มีสมาธิในการเรียนก็น้อยลง จึงควรหากิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาศักยภาพในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และฝึกให้เด็กฝึกการมีสมาธิเป็นเวลานานขึ้น ด้วยการนำกิจกรรมเข้ามาช่วย เช่น กิจกรรมทางด้านดนตรี ศิลปะ กีฬา อีกทั้งต้องมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กมีชีวิตที่มีความสุข ได้แก่ โครงการเยาวชนคนดีศรีสุพรรณและกิจกรรมที่ทั้งเด็กปกติและเด็กพิการเข้าร่วมได้ เช่น กิจกรรม to be number one กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนฝึกการสามารถค้นพบตัวเองและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้”

ผอ.ประเสริฐ สุนทรเนตร

“ การพัฒนาด้านนักเรียนนั้นต้องมีการดำเนินการก่อนที่เปิดเรียน โดยเริ่มตั้งแต่การปฐมนิเทศนักเรียน โดยจะต้องสร้างความเข้าใจให้เด็กปกติรับรู้ถึงความบกพร่องของเด็กพิการ เช่น นำกิจกรรมละลายพฤติกรรมมาใช้ในการปฐมนิเทศนักเรียนจากนั้นต้องพัฒนาเด็กพิการเรียนร่วมตามศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้อยู่ในสังคมได้จาก การที่โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยาเป็น โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจึงได้มีครูพี่เลี้ยงซึ่งจะทำหน้าที่ดูแลเด็กพิการเรียนร่วม โดยเฉพาะดั่งนั้นทางโรงเรียนจึงสามารถดูแลนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด”

ผอ.วีรพล มณีพงษ์

“ ควรสร้างความรู้และความเข้าใจให้เด็กปกติ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องยอมรับเด็กที่มีความบกพร่อง เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมกับการเรียนแล้วจากนั้นต้องส่งเสริมให้มีทักษะที่จำเป็นที่ใช้ในการดำรงชีวิตได้ เช่น ทักษะด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งทักษะเหล่านี้จำเป็นในการอยู่ร่วมในสังคม โดยอาจจะมีการทำระบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้เด็กปกติและเด็กพิการเรียนร่วมช่วยเหลือดูแลกันและกัน”

ผอ.วิจิต จับแก้ว

2) ด้านสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมประการที่สอง ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมนั้นในห้องเรียนควรมีบริการอุปกรณ์จำเป็น มีสื่อการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก และแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนให้เพียงพอและเหมาะสม ภายในอาคารเรียนควรปรับสภาพ

อุปกรณ์ต่างๆเช่นประตู บันได ห้องน้ำ พื้น แสงสว่าง ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการและภายนอก
ห้องเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆของนักเรียนพิการ ควรมีการทำระบบ
ข้อมูลสารสนเทศที่เก็บข้อมูลย้อนหลังไว้จนกว่านักเรียนจะจบการศึกษา และควรจัดการให้บุคคลที่มี
ส่วนร่วมกับนักเรียนพิการเรียนร่วมทุกคนรับทราบและมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นและ
โรงเรียนควรมีแผนงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กพิการเรียนร่วมโดยเฉพาะ

“ ในการจัดการสภาพแวดล้อมในห้องเรียนควรมีการให้บริการอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับ
นักเรียนพิการเรียนร่วม โดยควรจัดหาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งเรียนรู้เพื่อบริการให้กับ
นักเรียนให้เพียงพอและเหมาะสม ส่วนภายในอาคารเรียนอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ประตู บันได ห้องน้ำ พื้น
แสงสว่าง ควรจะปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการและภายนอกห้องเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมที่
เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนพิการเช่น ทางลาด ทางเชื่อมอาคาร ทางข้าม ทางเดินเพื่อให้
เอื้อต่อนักเรียนที่มีความพิการแต่ละประเภทตามแต่ละ โรงเรียน มีนักเรียนพิการประเภทนั้นๆ หรือ
ควรทำรองรับนักเรียนพิการทุกประเภทตามแต่งบประมาณของแต่ละ โรงเรียน”

ผอ.ไพศาล แจ่มถาวร

“ควรพัฒนาสภาพแวดล้อมทั้งห้องเรียน อาคารเรียน ภายนอกอาคารเรียน เพื่อให้เอื้อต่อ
นักเรียนพิการเรียนร่วมควรจะทำให้ครอบคลุมกับนักเรียนพิการทุกประเภทหรืออย่างน้อยตาม
ประเภทที่มีใน โรงเรียนแห่งนั้น ควรมีการทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่เก็บข้อมูลย้อนหลังไว้ 5 ปี
การศึกษาเป็นอย่างน้อยหรือจนกว่านักเรียนจะจบการศึกษา และควรจัดการให้บุคคลที่มีส่วนร่วมกับ
นักเรียนพิการเรียนร่วมทุกคน เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้บริหาร นักเรียนปกติ รับทราบและมีส่วน
ร่วมในการออกความคิดเห็น”

ผอ.ศรายุทธ รัตนปัญญา

“ควรจัดสภาพแวดล้อมใน โรงเรียนทั้งหมด เช่นห้องเรียน ห้องน้ำ ประตู บันได พื้น อาคาร
เรียน ภายนอกอาคารเรียน ทางลาดให้มีเหมาะสมกับสภาพนักเรียนพิการเรียนร่วม และควรจัดสรร
งบประมาณในการนำมาพัฒนาสิ่งแวดล้อม ดังนั้นควรมีโครงการนักเรียนพิการเรียนร่วมในแผนงาน
ของโรงเรียนด้วย และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องช่วยกันดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วมทุกภาคส่วน เช่น
ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้บริหาร และนักเรียนปกติที่ร่วมชั้นเรียนด้วย”

รองผอ.อภิชาติ เหมพา

3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมประการที่สาม ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนและพัฒนา นักเรียนในกลุ่มเรียนอ่อนเป็นกรณีพิเศษ โรงเรียนควรมีกิจกรรมที่นักเรียนพิการเรียนร่วมทำกับ นักเรียนปกติให้มากที่สุด ควรมีการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาพิเศษมาให้การ อบรมหรือให้ความรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งวิธีการทำแผนการศึกษานักเรียนพิการ เรียนร่วม ควรมีการบริหารจัดการหลักสูตรนักเรียนพิการเรียนร่วม โดยเฉพาะ มีการจัดสรร งบประมาณในการผลิตสื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการ วัดผลประเมินผล ผู้บริหารมีการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนา คุณภาพผู้เรียนในทุกภาคเรียน

“ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และพัฒนานักเรียน ในกลุ่มเรียนอ่อนเป็น กรณีพิเศษ และทางที่ดี โรงเรียนควรมีกิจกรรมที่นักเรียนพิการเรียนร่วมทำกับนักเรียนปกติให้ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ผอ.วิโรจน์ ไชยภักดี

“ควรมีการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาพิเศษมาให้การอบรมหรือให้ ความรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งวิธีการทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอน เฉพาะบุคคลให้ตรงกับศักยภาพของนักเรียนพร้อมทั้งวิธีการสอนนักเรียนพิการเรียนร่วมในแต่ละ ประเภท อาจจะมีการจ้างครูที่ดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วม โดยเฉพาะ นอกจากครูแล้วนักเรียนปกติก็ยัง ต้องช่วยดูแลเพื่อนที่พิการด้วย เช่น การใช้เทคนิคเพื่อนช่วยสอน (Peer Tutoring) กับระบบเพื่อนช่วย เพื่อน (Buddy System) เพราะจริงๆ แล้วเพื่อนนั้นจะมีเวลาใกล้ชิดมากกว่าครู ซึ่งเพื่อนนักเรียนนั้นเป็น สิ่งจำเป็นมากในการช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วม”

ผอ.พรลักษณ์ สุพงศ์

“โรงเรียนต้องมีครูที่มีความชำนาญด้านการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะ หรือต้องมีการ ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อให้ครูสามารถจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคลเหมาะสมตาม ศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนได้ พร้อมทั้งมีการบริหารจัดการหลักสูตร จัดสรรงบประมาณในการ ผลิตสื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วัดผลประเมินผล ผู้บริหารมี การนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนาในทุกภาคเรียน”

ผอ.วีรพล มณีพงษ์

4) ด้านเครื่องมือ

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมประการที่สี่ ได้แก่ ด้านเครื่องมือ นั้นควรมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน มีแผนงาน โครงการให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมสนับสนุนและดำเนินงานด้านการเรียนร่วม จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวนเด็กพิการเรียนร่วม จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการเขียนแผน IEP และแผน IIP ให้ครูผู้สอนจากผู้เชี่ยวชาญ จัดหาสื่อและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกตามด้านการบกพร่องและพัฒนานักเรียนเป็นเลิศตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล

“ ควรจัดหาสื่อและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกเพื่อบริการกับนักเรียนพิการเรียนร่วมที่มีความบกพร่องในด้านต่างๆอย่างทั่วถึงและเพียงพอและจัดหาสื่อที่พัฒนานักเรียนด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนานักเรียนเป็นเลิศตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล”

ผอ.วิโรจน์ ไชยภักดี

“ ควรมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน มีแผนงาน โครงการให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมสนับสนุนและดำเนินงานด้านการเรียนร่วม จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวนเด็กพิการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือศูนย์การศึกษาพิเศษควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการเขียนแผน IEP และแผน IIP ให้กับครูที่สอนเด็กพิการเรียนร่วมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ”

ผอ.ศรายุทธ รัตนปัญญา

“โรงเรียนต้องมีโครงการนักเรียนพิการเรียนร่วมอยู่ในแผนงานของโรงเรียน ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการดำเนินกิจกรรม มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วมใน โรงเรียนแก่บุคลากรทั้งในและนอก โรงเรียน เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของนักเรียนพิการเรียนร่วม”

ผอ.วีรพล มณีพงษ์

5) ด้านอื่นๆ

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมประการที่ห้า ได้แก่ ด้านอื่นๆ นั้นต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจ เสียสละทุ่มเท อดทนจากทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เขาเหล่านั้นกล้าแสดงออกเพื่อให้สามารถปรับตัวและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้และควรจัดสรรงบประมาณให้มากกว่าปัจจุบันเพราะจำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วมมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและควรมีครูพิเศษที่มีความชำนาญมาเป็นพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือในแต่ละโรงเรียน

“โรงเรียนที่มีนักเรียนพิการเรียนร่วมน่าจะมีครูพิเศษที่มีความชำนาญมาเป็นพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือและควรจัดสรรงบประมาณให้มากกว่าปัจจุบันเพราะจำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วมมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น”

ผอ.วิโรจน์ ไชยภักดี

“การบริหารจัดการเรียนร่วมให้กับนักเรียนนั้นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ เสียสละทุ่มเทอดทนจากทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้นักเรียนที่มีความพิการเหล่านี้ได้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้น นักเรียนพิการเรียนร่วมอาจจะมีผลการเรียนที่ไม่ดีเท่ากับเด็กปกติ ดังนั้นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เขาเหล่านั้นกล้าแสดงออกเพื่อให้สามารถปรับตัวและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้”

ผอ.ไพศาล แจ่มถาวร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผู้วิจัยได้นำเสนอ ข้อสรุปผลการ วิจัย ตามลำดับ ดังนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย
- 5.2 วิธีดำเนินการวิจัย
- 5.3 สรุปผลการวิจัย
- 5.4 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.5 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสิทธิภาพในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียนในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

5.1.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 1,132 คน จากจำนวน 22 โรงเรียน และ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน จาก 22 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษา ในปีการศึกษา 2557 โดย 1) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดโดยใช้ตารางของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 40-43) ครูผู้สอนจากโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 22 โรงเรียน ได้ครูที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 302 คน 2) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา จากโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 22 โรงเรียน โดยเลือกผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด จำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ครอบคลุมการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 4 ด้าน คือ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tools) และแบบสัมภาษณ์ แบบปลายเปิด

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน และข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ประเภทของเด็กพิการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 4 ด้าน คือ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) มีข้อคำถาม 10 ข้อ 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) มีข้อคำถาม 10 ข้อ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) มีข้อคำถาม 10 ข้อ และ 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tools) มีข้อคำถาม 10 ข้อ

แบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) 4 ด้าน คือ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และ 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tools) และ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นการตอบคำถามแบบปลายเปิด

เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ 1) นำหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและตอบแบบสัมภาษณ์ 2) ส่งแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน โดยผู้วิจัยนำส่งด้วยตนเอง พร้อมกำหนดวันรับแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์คืนภายใน 6 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า แบบสอบถาม จำนวน 302 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 302 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสัมภาษณ์จำนวน 22 ฉบับ เก็บรวบรวม มาได้ 22 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-Way ANOVA)

5.3 สรุปผลการวิจัย

จากการ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการ ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ซึ่งจากแบบสอบถามที่ทำการเก็บข้อมูลจากครูผู้สอนทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ โดยที่มีการจำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนา ประสิทธิภาพและขนาดของโรงเรียนสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.3.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอน สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ทั้ง 4 ด้าน คือ โดยรวมมีอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ดังนี้

5.3.1.1 ด้านนักเรียน พบว่า ครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับสภาพและความบกพร่อง ของนักเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ โรงเรียนมีระบบการรับ/การจัดเข้าชั้นเรียนหรือการส่งต่อ

5.3.1.2 ด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า ครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม/สนามเด็กเล่น และอื่นๆ

เพื่อให้นักเรียนพิการเรียนร่วมใช้พักผ่อน ข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น

5.3.1.3 ด้าน กิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนมีการประเมินผลตามสภาพจริงและรายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียนพิการเรียนร่วมให้กับผู้บริหารและผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ

5.3.1.4 ด้านเครื่องมือ พบว่า ครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียนร่วม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ โรงเรียนจัดทำหลักสูตร ตำรา ในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิการของแต่ละบุคคล

5.3.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม หรือ สัมมนา ประสพการณ์ และขนาดของโรงเรียนในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่าเป็นดังนี้

5.3.2.1 การเปรียบเทียบสภาพจำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ในภาพรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป มีการปฏิบัติสูงกว่าโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 1 ประเภท

5.3.2.2 การเปรียบเทียบสภาพ จำแนกตาม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม โดยรวมและ รายด้านมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสภาพแวดล้อมและด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ เคยอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม มีการปฏิบัติสูงกว่าไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม

5.3.2.3 การเปรียบเทียบสภาพจำแนกตามประสพการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมพบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

5.3.2.4 การเปรียบเทียบสภาพจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า โดยรวมโรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.3 ผลของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วม เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยทำการสัมภาษณ์ ในมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มีการระบอบองค์ประกอบของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมซึ่งประกอบไปด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

5.3.3.1 ด้านนักเรียน

5.3.3.2 ด้านสิ่งแวดล้อม

5.3.3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

5.3.3.4 ด้านเครื่องมือ

5.3.3.5 ด้านอื่นๆ

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

5.4.1 สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 อภิปรายผลได้ดังนี้

5.4.1.1 ด้านนักเรียน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนมากผ่านการเรียนในแบบเรียนมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จึงเป็นการเตรียมความพร้อมเด็กพิการระยะแรกเริ่มตามแผนที่วางไว้ ดังนั้นจึงทำให้ ในระดับมัศึกษานั้นรับช่วงนักเรียนมาจากระดับประถมศึกษา ซึ่งประถมศึกษาได้เตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนมาก่อนแล้วระดับมัธยมศึกษาจึงมีหน้าที่ในการจัดการเรียน อย่าง ต่อเนื่อง และจัดดูแลในส่วนอื่นให้กับนักเรียนพิการเรียนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นววิวรรณ เมืองซอง (2555, น. 150) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมให้เด็ก สามารถก้าวผ่านขีดความสามารถของตัวเองให้ได้โดยที่เด็กแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันควรจัดการเรียน ให้ตรงตาม กับความสามารถของเด็ก และควรกระตุ้นให้เด็ก เหล่านั้น ได้แสดงออกในทางที่พึงประสงค์ ที่เป็นเช่นนั้นอาจจะเป็นเหตุผลว่าการให้เด็ก ได้ใช้ความคิด ปลุกฝังให้เด็กรู้จักคิดแก้ปัญหา ให้มีโอกาสแสดงความเป็นผู้นำเป็นพื้นฐานให้เด็ก ได้ใช้ความเป็นผู้นำเมื่อ โตขึ้นรวมทั้งการฝึกอบรมในเรื่องคุณธรรมและการประพฤติปฏิบัติตนเพื่ออยู่ร่วมในสังคม และเพื่อสอดคล้องกับนโยบายของชาติของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ ในการให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้เข้ารับการอบรมเพื่อเป็นกำลังพลที่ดีของชาติได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมล จันทราศรี (2553) ที่ทำการศึกษาสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของ สพท. กำแพงเพชร เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมสภาพการบริหาร โรงเรียนแกนนำเรียนร่วมอยู่ในระดับมาก อีก

ทั้งเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านยังคงมีความเหมือนกับกับงานวิจัยดังกล่าว คือ ด้านนักเรียนมีระดับการดำเนินการสูงสุด

5.4.1.2 ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าเนื่องจากในด้านการบริหารด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเรียนร่วม อาจมีงบประมาณสนับสนุนพอประมาณ บุคลากรมีความรู้ ความสามารถทางวิชาการ จึง เป็นเหตุให้ โรงเรียน นั้นสามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้ ซึ่งยังคงมีสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญบา ตาไว (2550, น. 95) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง โดยโรงเรียนต้องปรับสิ่งที่แวดล้อมโดยพิจารณาถึงสภาพความบกพร่องของเด็กพิเศษแต่ละประเภท และดำเนินการทางด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ให้มีห้องสอนเพื่อเพิ่มเติมในด้านวิชาการ สำหรับผู้บริการที่เกี่ยวข้องด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร ครู ต้องมีความรู้และประสบการณ์ มีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการเรียนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัตน์ วิทยานุวัฒน์ (2552) ที่พบว่า ถ้ามีปัญหาด้านอาคารสถานที่ เช่น อาคารเรียนไม่เหมาะสม ไม่เอื้อต่อการเรียนร่วมโดยเฉพาะนักเรียนที่พิการ สภาพห้องเรียนและสถานที่ยังไม่ค่อยเหมาะสมแนวทางพัฒนา คือ ควรมีการสนับสนุนด้านเงินงบประมาณและจัดให้มีห้องพิเศษเพื่อการเรียนร่วม

5.4.1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าในด้านการบริหาร มีการจัดการอย่างเป็นระบบ จัดคนที่มีความรู้ความสามารถเข้าชั้นเรียนเรียนร่วมได้ดี ครูได้มีการศึกษาทำให้เกิดความรู้และความเข้าใจ แต่ก็ยังขาดทักษะในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และฝ่ายบริหารควรประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับเด็กพิการเรียนร่วมในความปกครองเป็นระยะ สอดคล้องกับ นันทิยา ชัยนิคม (อ้างถึงใน จิววิวรรณ เมืองซอง , 2555, น. 152) ได้ประเมินโครงการพบว่าโรงเรียนในกลุ่มทดลองสามารถดำเนินการตามโครงการ คือ ด้านการเรียนการสอน ความพร้อมของโรงเรียน ความร่วมมือและสนับสนุนจากชุมชนและผู้ปกครอง การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากร และโอกาสในการจัดการเรียนร่วมกับเด็กปกติ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดเพราะโรงเรียนในโครงการค่อนข้างจะมีความพร้อมในด้าน ต่างๆ ทำให้การดำเนินการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ แต่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การปรับเปลี่ยนวิธีการ และเกณฑ์การวัดผลประเมินผลให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการแต่ละคน อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนยังไม่เข้าใจวิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การจัดการเรียนการสอนเด็กพิการเรียนร่วมอย่างแท้จริง ครูผู้สอนยังยอมรับผลการเรียนของนักเรียนพิการเรียนร่วมไม่ได้เพราะเอาไปเทียบกับเด็กปกติ ไม่เข้าใจในแผนการจัดการเรียนเฉพาะบุคคล

5.4.1.4 ด้านเครื่องมือ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจจะเป็นเพราะว่าครูได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการสอนสื่อ และมีการบริการทางการศึกษาที่ทันสมัยขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาริรัตน์ กล้าหาญ (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กรณีศึกษาการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยใช้กรอบการปฏิบัติงานตามกรอบแนวคิดซีท โดยด้านเครื่องมือ ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนชัดเจน ครูยังมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม ครูจัดบริการสอนเสริมให้เด็กพิการเรียนร่วม ตลอดจนการประสานงานกับนักวิชาชีพอื่น แต่อาจเป็นเพราะ โรงเรียนยังขาดการสนับสนุนในการทำงานวิจัยเรื่องการเรียนรู้ร่วม เพราะโรงเรียนอาจจะขาดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการเรียนร่วมจึงไม่เกิดการจัดทำหลักสูตรหรืองานวิจัยอื่นๆ มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สกล เหมะฐรินทร์ (2552, น. 96) กล่าวว่าโรงเรียนควรมีการวางแผน การบริหารงานด้านเครื่องมือ สื่อ สิ่งที่ใช้อำนวยความสะดวก ซึ่งประกอบด้วย นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ งบประมาณ ระบบการบริหารจัดการ การจัดระบบข้อมูล การสื่อสารภายในโรงเรียน และการประสานงานกับบุคคลภายนอก โรงเรียนควรมีการนิเทศติดตามการดำเนินงานด้านเครื่องมือ มีการประเมินผลเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้การบริหารด้านเครื่องมือมีความเหมาะสม

จากผลการวิจัยโดยภาพรวม พบว่า ครูผู้สอน ต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า โรงเรียนในสังกัดมีนโยบายเดียวกันจากต้นสังกัดในการเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้รับประโยชน์สูงสุดต้องไม่ทิ้งเด็กให้อยู่หลังห้อง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร สรวนรัมย์ (2554, น. 133) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษตามโครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า สภาพการจัดการเรียนร่วม โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องด้วยเพราะโรงเรียนทุกขนาดให้ประเด็นค่าน้ำหนักในการเตรียมความพร้อมด้านนักเรียนมากกว่าด้านอื่นๆ เพราะว่า การดำเนินการจัดการเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ประการแรกคือ โรงเรียนต้องเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับความบกพร่องของเด็กแต่ละคน ตลอดทั้งต้องเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กปกติให้เข้าใจช่วยเหลือ ปฏิบัติต่อเด็กพิการในโรงเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

5.4.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

5.4.2.1 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยอภิปรายผลได้ว่า โรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป กับโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 1 ประเภท มีบริบทของจำนวนเด็กพิการที่ต้องเข้าร่วมชั้นเรียนในจำนวนที่ต่างกัน การบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วมต้องคำนึงถึงความบกพร่องพัฒนาการของเด็กและประเภทของเด็กพิการเรียนร่วม ดังนั้นด้านการจัดการเรียนร่วมจึงจัดได้แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรรจง สุริยะ (2551, น. 143) ได้ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำแนกตามลักษณะโรงเรียนเรียนร่วมด้านเครื่องมือมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะเครื่องมือถือเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนร่วม โดยเฉพาะงบประมาณ

5.4.2.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) จำแนกตามการที่เคยอดรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน นั่นคือ เคยอดรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม มีการปฏิบัติสูงกว่าไม่เคยอดรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม สอดคล้องกับผลการวิจัยของนักการศึกษาที่ได้ศึกษาและมีวัตถุประสงค์ในลักษณะเดียวกัน เช่น ผลการวิจัยของ สขาสิริ วัชรานุกฤษ (2557, น. 119) จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งยังสอดคล้องกับ ผลวิจัยของ สรวีย์ ดอกกุหลาบ (2550) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มี การอบรมต่างกัน มีแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4.2.3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่า ไม่แตกต่างกัน จะทำการอภิปรายได้ว่าครูผู้รับผิดชอบการศึกษาพิเศษ ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเป็นระยะๆ ในแต่ละภาคเรียนทำให้การประสานงานหรือการจัดอบรมให้ครูมี พัฒนาการอย่างต่อเนื่อง สร้างความแนวทางในการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ประสบการณ์การดำเนินงานการศึกษาพิเศษโดยรวม

จึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ เมืองซอง (2555, น. 147) พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5.4.2.4 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาพบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) โดยรวมทุกด้านเป็นดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความพร้อมในการดำเนินงานในการบริหารจัดการเรียนร่วม ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ เมืองซอง (2555, น. 148) คือ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนักเรียน และด้านสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติงานการบริหารจัดการเรียนร่วมในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 นั้นแยกตามขนาดของโรงเรียนตามสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) โดยรวมทุกด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดใหญ่พิเศษ อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 นั้น โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษจะเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนพิการเรียนร่วมจำนวนน้อยมาก ทำให้การดำเนินการจัดการเรียนร่วมอาจจะยังทำได้ไม่เต็มตามศักยภาพประกอบกับ โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษ นั้นจะเป็นโรงเรียนที่มีการคัดนักเรียนเพื่อนั้นในเรื่องของวิชาการซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง จะเป็นโรงเรียนประจำอำเภอซึ่งมีงบประมาณสนับสนุนและเน้นการให้บริการกับนักเรียนในเขตพื้นที่และยังมีนักเรียนพิการเข้าเรียนค่อนข้างเยอะทำให้มีความพร้อมทางการจัดการเรียนร่วม ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กนั้นจะขาดแคลนงบประมาณและเน้นบริการในเขตตำบลของตนเอง จึงทำให้อาจมีความไม่พร้อมอยู่บ้างแต่ก็เป็นการสะดวกต่อผู้ปกครองที่นำนักเรียนพิการมาเรียน เนื่องจากอยู่ใกล้ชุมชนที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ จิรนนท์ อัครบาล (2553, น. 78) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าโรงเรียน

ขนาดใหญ่ โดยรวมและรายด้านเปรียบเทียบตามขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจรพัฒน์ วิชาสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาโรงเรียนแกนนำเรียนร่วมจังหวัดบุรีรัมย์ โดยกล่าวว่าด้านสิ่งแวดล้อมมีความแตกต่างกัน โดยที่โรงเรียนขนาดกลางมีการปฏิบัติที่มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ตามลำดับ โดยอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดกลางมีความคล่องตัวในการบริหารงานมากกว่าขนาดใหญ่ ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กนั้นมีบุคลากรน้อยและงบประมาณน้อยจึงทำให้ค่าเฉลี่ยของโรงเรียนขนาดกลางมีค่ามากที่สุด

5.4.3 ผลของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ซึ่งอภิปรายผลรายด้าน ได้ดังนี้

5.4.3.1 ด้านนักเรียนนั้นจะมีแนวทางการพัฒนา คือ โดยที่ต้องทำการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาโดยที่มีการใช้กิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนา ศักยภาพ พร้อมทั้งต้องปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม โดยต้องมีการดำเนินงานในรูปแบบของกิจกรรม เพื่อให้เด็กมีความสุข ดังนั้นการจัดกิจกรรมต้องได้รับความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้บริหาร เพื่อนนักเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในเวลาเรียนและหลังเลิกเรียนซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลที่ว่า การสร้างการเรียนรู้ของการจัดการเรียนร่วมต้องมีกระบวนการ โดยใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนพิการเรียนร่วมเพื่อมีทักษะที่จำเป็นครบทุกด้าน โดยสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2533, น. 200-201) คือ ทางโรงเรียนมีการเตรียมการให้ความรู้และข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมซึ่งการเรียนร่วมจะบรรลุสิ่งที่ได้ตั้งเป้าไว้นั้นควรได้รับความร่วมมือกับผู้ปกครองและควรมีทัศนคติที่ดี นอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาตามศักยภาพอย่างจริงจังเป็นลำดับรองลงมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเด็กที่ไม่สามารถพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรนนท์ อัครบาล (2553, น. 85) จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ด้านนักเรียน พบว่า อันดับแรกได้แก่ การจัดกิจกรรมปฐมนิเทศผู้ปกครองให้เกิดความเข้าใจ ร่วมมือช่วยเหลือในการพัฒนานักเรียน อันดับที่สองได้แก่ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีศักยภาพอย่างจริงจัง และอันดับสาม ได้แก่ การจัดกิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกในทางที่พึงประสงค์

5.4.3.2 ด้านสิ่งแวดล้อมนั้นในห้องเรียนควรมีบริการอุปกรณ์จำเป็น มีสื่อการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนให้เพียงพอและเหมาะสม ภายในอาคารเรียน

ควรปรับสภาพอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ประตู บันได ห้องน้ำ พื้น แสงสว่าง ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ และภายนอกห้องเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนพิการ ควรมีการทำระบบข้อมูลสารสนเทศที่เก็บข้อมูลย้อนหลังไว้จนกว่านักเรียนจะจบการศึกษา และควรจัดการให้บุคคลที่มีส่วนร่วมกับนักเรียนพิการเรียนร่วมทุกคน คือ ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้บริหาร นักเรียน ปกติ รับทราบและมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น และโรงเรียนควรมีแผนงานที่เกี่ยวข้องกับเด็ก พิการเรียนร่วม โดยเฉพาะ สาเหตุ คือ เด็กพิการเรียนร่วม เป็นเด็กที่อาจจะไม่มีความสามารถในการพัฒนาได้มากนักจากการเรียนปกติ ทั้งนี้มีสาเหตุจากสภาพความบกพร่องในด้านร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของเด็ก (ศรียา นิยมธรรม 2540, น. 39) ซึ่งมีความเห็นตรงกับงานวิจัยของ วิมล จันทราศรี (2553, น. 119) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ดังนี้ ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนควรจัดสิ่งแวดล้อมความสะอาดในทุกๆ ด้านให้มีความพร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เด็กพิเศษ โดยเฉพาะเด็ก พิการ อาทิเช่น ทางลาด ห้องน้ำ ห้องส้วม เป็นต้น นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมที่ มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้ น่าเรียนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

5.4.3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นจะมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน พบว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนและพัฒนานักเรียนในกลุ่มเรียนอ่อนเป็นกรณี พิเศษ โรงเรียนควรมีกิจกรรมที่นักเรียนพิการเรียนร่วมทำกับนักเรียนปกติให้มากที่สุด ควรมีการ ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาพิเศษมาให้การอบรมหรือให้ความรู้ในกระบวนการ จัดการเรียนการสอน ทั้งวิธีการทำแผนการเรียนนักเรียนพิการเรียนร่วม ควรมีการบริหารจัดการ หลักสูตรนักเรียนพิการเรียนร่วมโดยเฉพาะ มีการจัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการวัดผลประเมินผล ผู้บริหารมีการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนาในทุกภาคเรียน อาจเป็นเพราะเด็กพิการเรียน ร่วมมีความแตกต่างกันเป็นรายบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาเพียง ด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ซึ่งการให้บริการการเรียนการสอนครูควรนำวิธีการและเทคนิคต่างๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลายและเหมาะสมกับความต้องการของเด็ก พิการเรียนร่วมเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) กล่าวว่า เด็กพิการเรียนร่วมที่มีคุณภาพ ควรได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมตาม โปรแกรม การศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยจะต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น 3 ด้าน คือ ทักษะการช่วยเหลือ

ตนเอง ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตและทักษะการทำงานอาชีพ ส่วนแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เป็นแผนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งต้องจัดทำให้สอดคล้องกับโปรแกรม การศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งมีความสอดคล้องงานวิจัยของ จีรนนท์ อัครบาล (2553, น. 86) จากการศึกษา แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ควรดำเนินการอันดับแรก ได้แก่ จัด กิจกรรมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ทำงานร่วมกับนักเรียนปกติ อันดับสอง ได้แก่ กระตุ้นให้ ครูผู้รับผิดชอบการศึกษาพิเศษมีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียน การสอน และอันดับสาม ได้แก่ การกระตุ้นให้มีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการ สอนเฉพาะบุคคล (IIP) เหมาะกับศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน

5.4.3.4 ด้านเครื่องมือนี้จะมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน พบว่า ควรมีการ กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน มีแผนงาน โครงการให้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีส่วนร่วมสนับสนุนและดำเนินงานด้านการเรียนร่วม จัดสรรงบประมาณ ให้เพียงพอกับจำนวนเด็กพิการเรียนร่วม จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการ เขียนแผน IEP และแผน IIP ให้ครูผู้สอนจากผู้เชี่ยวชาญจัดหาสื่อและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวก ตามด้านการบกพร่องและพัฒนาเด็กเรียนเป็นเลิศตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นเพราะผู้บริหาร โรงเรียนต้องประสานงานขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ใน การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ ในการสนับสนุนการดำเนินงานการจัดการศึกษา พิเศษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมล จันทราศรี (2553, น. 120) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหาร โรงเรียนแกนนำเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ดังนี้ ด้านเครื่องมือ พบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้านการจัดหา ดูแลรักษาและ พัฒนาเครื่องมือ จัดหางบประมาณ สำหรับเด็กพิเศษโดยตรง และควรจัดให้มีสื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลาย นอกจากนี้ควรพัฒนา ห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อให้เด็กเรียนมีแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ โดย ความร่วมมือของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและชุมชน

5.4.3.5 ด้านอื่นๆ นั้นจะมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน พบว่า ต้องอาศัยความ ร่วมมือร่วมใจ เสียสละทุ่มเท อดทนจากทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้นควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เขา เหล่านี้กล้าแสดงออกเพื่อให้สามารถปรับตัวและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ และควรจัดสรรงบประมาณ ให้มากกว่าปัจจุบันเพราะจำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วมมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และควรมีครูพิเศษที่มี

ความชำนาญมาเป็นพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือในแต่ละโรงเรียน อาจเป็นเพราะว่านอกจากปัจจัยการจัดการศึกษา โครงสร้าง (SEAT) แล้วต้องมีการปฏิบัติจริงจากผู้ปฏิบัติทุกภาคส่วนที่จะต้องใส่ใจในการทำงานที่อาจจะประสบผลสำเร็จที่ยาก แต่เพราะเป็นการสร้างโอกาสให้กับเด็กพิการที่โอกาสทางสังคมของพวกเขาเหล่านั้นน้อยอยู่แล้ว ได้มีโอกาสได้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ปาไพพร (2557) จากการที่ได้ดำเนินการตามเทคนิคและขั้นตอนของ 4 G-MOPS (4 Good-Management, Operation, Sustainability, Participation) โดยมีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย ประกอบด้วย การบริหารจัดการ การดำเนินการปฏิบัติจริง การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานและการประเมินคัดเลือกแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ รวมถึงการนิเทศพัฒนาเชิงลึกและต่อเนื่องในพื้นที่เป้าหมาย คือ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จนถึงช่วงสิ้นปีการศึกษา 2556 พบว่าการศึกษาประเมินผลการบริหารจัดการของศึกษานิเทศก์ที่มีต่อโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมว่า ได้มีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องในการยกระดับ พัฒนาการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติและเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของเด็กทั้งเด็กปกติและเด็กพิเศษอย่างทั่วถึงและได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

5.5.1 จากการ ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) นั้นควรต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของนักเรียนเป็นหลัก โดยการจัดการศึกษานั้นก็ต้องมีการร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างจริงจังก็จะประสบผลสำเร็จ

5.5.2 จากการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) นั้นโรงเรียนต้องมีการจัดแผนงานที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเด็กพิการเรียนร่วม โดยตรงให้มีอยู่ในแผนหลักของโรงเรียนถึงแม้ว่าบาง โรงเรียน ไม่มีเด็กพิการเรียนร่วมก็ตามเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในทุกปีการศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กพิการทุกคนได้เรียนในโรงเรียนใกล้บ้าน

5.5.3 จากการศึกษานโยบายการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) นั้นนอกจากการมีแผนงานที่ดีแล้วนั้นควรนำไปปฏิบัติและมีการใส่ใจพิเศษกับเด็กพิการ เพราะที่ต้องใช้ความอดทนสูงในการพัฒนาเด็กพิการให้มีประสิทธิภาพขึ้นเพราะด้วยข้อจำกัดของเขาที่จะมีการพัฒนาที่ช้ากว่าเด็กปกติ

5.5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.5.4.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนปกติที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมภายในโรงเรียน

5.5.4.2 ควรมีการประเมินติดตามสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม

บรรณานุกรม

- กมล ภูประเสริฐ. (2547). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ก.พล(1996).
- กรมสามัญศึกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และการวิเคราะห์สาระสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- _____. (2546 ข.). การบริหารจัดการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- _____. (2546 ข.). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2545). การปฏิรูประบบการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- _____. (2545). ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- _____. ในเอกสารแนะแนวเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพพ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชนพัฒนาวุฒิ [ม.ป.ท.]. กองการศึกษาพิเศษ. (2540). คู่มือการจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภา ลาดพร้าว.
- กองการศึกษาเพื่อคนพิการ และคณะ. (2543). สรุปรายงานการประชุมสัมมนาเพื่อกำหนดรูปแบบของ ยุทธศาสตร์และโครงสร้างการบริหารงานการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ. กรุงเทพฯ: กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิ่งกาญจน์ พุเกษม. (2551). ปัญหาการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์).
- ขจรพัฒน์ วิภาคสวัสดิ์. (2555). สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
- คณะอนุกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา. (2543). คู่มือการคัดแยกและส่งต่อ คนพิการเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภา ลาดพร้าว.
- จิรนนท์ อัครบาล. (2553). ปัญหาและแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ฉวีวรรณ เมืองซอง. (2555). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- นารีรัตน์ กล้าหาญ. (2551). กรณีศึกษาการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้กรอบการปฏิบัติงานตามกรอบแนวคิดซีที (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- นิสา สุผากอง. (2553). การบริหารงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).
- บรรจง สุริยะ. (2551). ความคิดเห็นของข้าราชการครูต่อสภาพการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษบา ตาไว. (2550). สภาพปัญหาและแนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีทีของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดสุโขทัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม).
- เบญจา ชลชานนท์ และคณะ. (2546). คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีที. กรุงเทพฯ: เพทายการพิมพ์.
- เบญจา ชลชานนท์. (2545). เทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ เล่ม 2 ชุดเอกสารทางวิชาการสำหรับพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2547). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซต.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). องค์การและการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2543). การเรียนร่วม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2545). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.
- _____. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550.
- วิจิตร ศรีสะอ้าน. (2536). ในเอกสารการสอนชุดวิชาบริหารบุคลากรในโรงเรียน นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วิมล จันทราศรี. (2553). แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงการซีท (SEAT) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต2.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).
- วิไลรัตน์ บุญสวัสดิ์. (2536). หลักการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์. (2550). สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท
(SEAT Framework) ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์).
- วิระศักดิ์ ต้นเจริญรัตน์. (2553). การศึกษาปัญหาการบริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับเด็ก
พิการในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง).
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). ปัญหาความยุ่งยากทางการเรียนรู้อันเนื่องมาจาก การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเชียงราย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาศูนย์
การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเชียงราย.
- สชาสิริ วัชรานุกฤษ. (2557). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT)
เป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดสงขลา. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2537). การศึกษาพิเศษ การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม. กรุงเทพฯ:
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สรวิทย์ ดอกกุหลาบ. (2550). การศึกษาปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน
มัธยมศึกษาจังหวัดจันทบุรี . (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

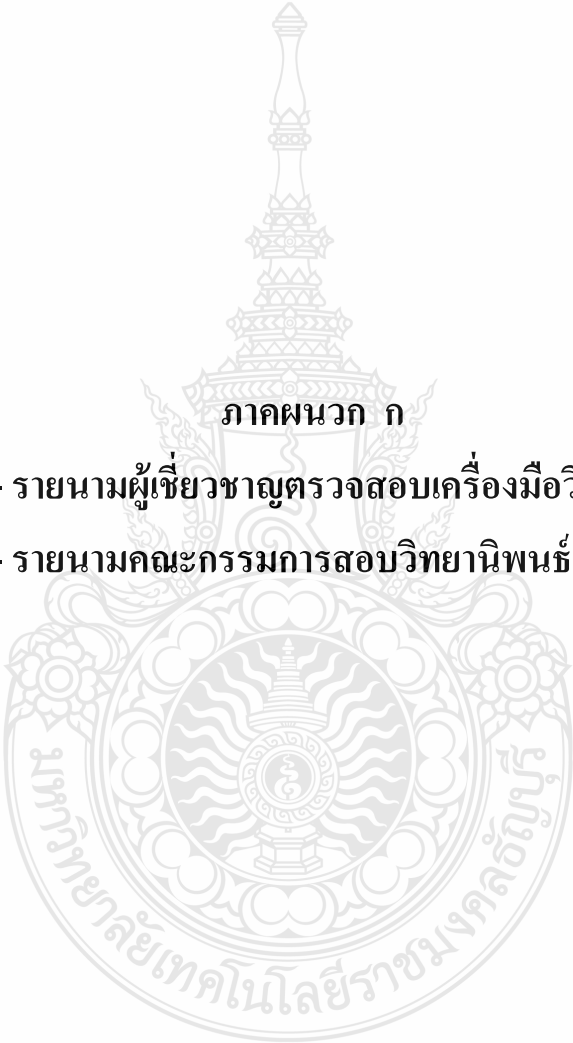
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550**. กรุงเทพฯ: อรุณสภา ลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ: [ม.ป.ท.].
- สิริมา หมอนใหม่. (2543). **การศึกษาพิเศษ : องค์ความรู้และกระบวนการต้น**. กรุงเทพฯ: การศึกษา.
- สุรินทร์ ยอดคำแปง. (2542). **สังคมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา**.
- อัจฉริยา กุดหอม. (2550). **การศึกษาการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนร่วม : การวิจัยพหุกรณีศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)**.
- อัจฉราภรณ์ บัวนวล. (2551). **สภาพการดำเนินงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดลำพูน (การค้นคว้าอิสระ ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)**.
- Barbara, M., J. (1994). **The Relationship between Principle Style and Attitude forward Mainstreaming of Handicapped Children as Perceived by Teachers**. Dissertation Abstract International.
- Bender, W., N. (1996). **Teaching Students with Mild Disabilities**. In Needham Heights, 178, M.A.: Allyn & Bacon.
- Best, J. (1981). **Research in education** (4th ed.). Englewood Cliff, NJ: Prentice Hall.
- Clark, M., Jean. (1984). **A Study of Skills Needed by South Carolina Principals to Administer Programs for Child Handicapped Students**. Carolina: University of South Carolina.
- Cleland, V., S. (1967). Effects of stress on thinking. **American Journal of Nursing**, 63(1), pp. 108-111.
- Cronbach, L., J. (1970). **Essentials of psychological testing** (3rd ed.). New York, NY: Harper and Row.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Echols, I., J. (1992). **An analysis of elementary teachers' opinions toward mainstreaming moderately to severely mentally retarded children in regular education in some selected schools in Texas.** Dissertation Abstract International. DAIA 52/08:2883.
- Flippo, E., B. (1966). **Principles of personnel management.** New York, NY: McGraw - Hill.
- Friek, E. (1973). Adjusting to intergration some difficulties hearing impaired children in public school. **Volta Review, 75,** 36-46.
- Krejcic, R., V. & Morgan, D., W. (1970). Determining sample seize for research activities. **Education and Psychological Measurement, 30,** 607 – 610.
- Mccartney, P., E. (1988). **The development of a process for the supervision of special education teachers.** Dissertation Abstract International. DAI-A 48/08, 1949.
- Reich, C. (1977). The intergration of hearing impaired children in regular classrooms. **American Annuals of the Deaf, 122,** (December 1977), 534-543.
- Riedel, P., B. (1991). **An investigation and analysis of educator perceptions of mainstreaming mildly handicapped students in grade 5-9 in Randomly Selected Urban and Rural School Divisions in Virginia Public Schools.** Dissertation Abstract International, DAI-4, 1164.
- Salem, J., M. (1971). Partial intergration at the high school level. **Volta Reviw, 73,** 42-46.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- รายงานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

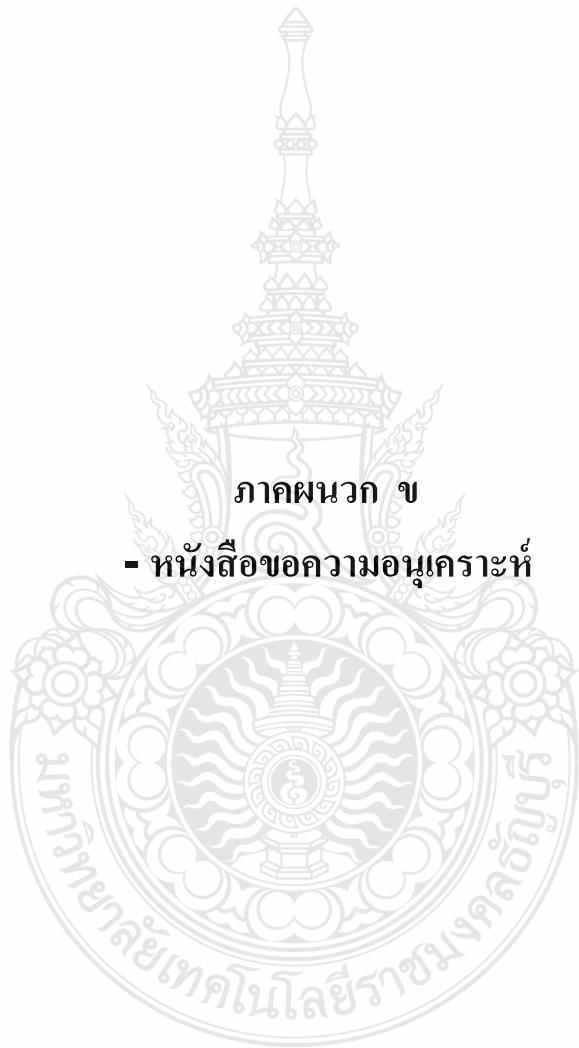
1. ดร.ธัญญภรณ์ เลาะห์เพ็ญแสง อาจารย์ประจำสาขาวิจัย และประเมินผลทางการศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. นางสาวพิกุล เฉิดฉวีวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทองศึกษาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี
3. นายวีรพล มณีพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี
4. ดร.ศรายุทธ รัตนปัญญา ผู้อำนวยการโรงเรียนสระยายโสมวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี

รายนามคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง	ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รักรองรัตน์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. ดร.อนันต์ เตียวต้อย	ผู้ทรงคุณวุฒิกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
4. ดร.ปริญญา มีสุข	ผู้ทรงคุณวุฒิกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ข

- หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0578.02 / 0066

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

๔ กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอรเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายวีรพล มณีพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายจตุรงค์ เจริญนำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รังรองรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นายจตุรงค์ เจริญนำ ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 0 2549 3209

โทรสาร 0 2549 3213

ที่ ศธ 0578.02 / 0066, 2

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

๔ กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายศรายุทธ รัตนปัญญา ผู้อำนวยการโรงเรียนสระยาไสยวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายจตุรงค์ เจริญนำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รั้งรองรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอร้องเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นายจตุรงค์ เจริญนำ ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 0 2549 3209

โทรสาร 0 2549 3213

ที่ ศธ 0578.02 / 0066.1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

4 กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวพิศกุล เฉิดฉวีวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทองศึกษาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายจตุรงค์ เจริญนำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รังรองรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นายจตุรงค์ เจริญนำ ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 0 2549 3209

โทรสาร 0 2549 3213

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 5493209
ที่ ศธ 0578.02/0860 วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ 2558.
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ธัญญภรณ์ เลาะห์เพ็ญแสง

ด้วย นายจตุรงค์ เจริญนำ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEZT) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รังรองรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นายจตุรงค์ เจริญนำ ดังแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศธ 0578.02 / 0325

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

19 พฤษภาคม 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

เนื่องด้วย นายจตุรงค์ เจริญนำ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ รั้งรองรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นายจตุรงค์ เจริญนำ นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัยดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวันและเวลา เข้าเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 02 5493209
โทรสาร 02 5773213

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

- แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)
และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 แบบสอบถามแบ่ง
ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 4 ด้าน คือ

1. ด้านนักเรียน (S-Student)
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)
4. ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

แบบสอบถามนี้ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการบริหารงานและการปฏิบัติ
งานในโรงเรียนของท่านแต่อย่างใด กรุณาตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อ

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

(นายจตุรงค์ เจริญนำ)

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)
และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 9

.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน และข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อความ
ในช่องว่างให้สมบูรณ์ ที่ตรงกับความเป็นจริง หรือตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อมูลโรงเรียน

1. ประเภทของเด็กพิการเรียนร่วมในโรงเรียนปัจจุบัน(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บกพร่องทางการมองเห็น จำนวน

บกพร่องทางการได้ยิน จำนวน

บกพร่องทางสติปัญญา จำนวน

บกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ จำนวน.....

มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน

บกพร่องทางการพูดและภาษา จำนวน

มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ จำนวน

ออทิสติก จำนวน

พิการซ้อน จำนวน

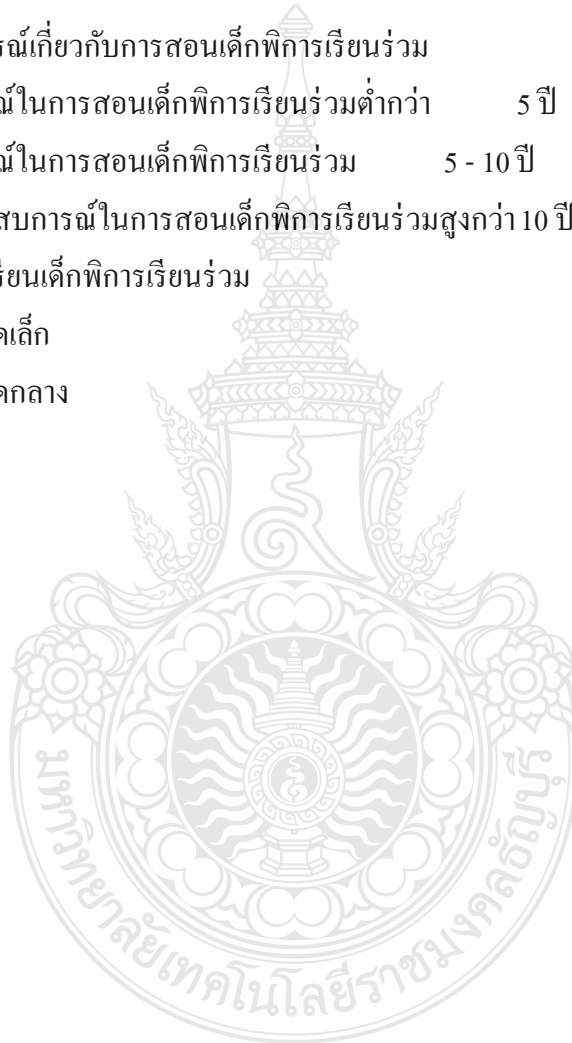
รวม จำนวน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. การอบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม
เคย อบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม
ไม่เคย อบรม / สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม
2. ประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม
ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมต่ำกว่า 5 ปี
ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม 5 - 10 ปี
 ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมสูงกว่า 10 ปี
3. ขนาดโรงเรียนเด็กพิการเรียนร่วม
 ขนาดเล็ก
 ขนาดกลาง

ขนาดใหญ่

ขนาดใหญ่ ศษ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

คำชี้แจง โปรดอ่านรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานต่อไปนี้

แล้วพิจารณาว่าโรงเรียนของท่านมีการปฏิบัติจริงในระดับใด ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติ ระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านนักเรียน (S-Student)					
1.	โรงเรียนจัดปฐมนิเทศนักเรียนปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วม เพื่อสร้างเจตคติที่ดีและ ความเข้าใจร่วมกัน					
2.	โรงเรียนมีการจัดนักเรียนพิการเรียนร่วมตามห้องเรียนแต่ละชั้น อย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ					
3.	โรงเรียนจัดให้มีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ					
4.	โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน โดยให้เด็กได้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกัน ช่วยเหลือกันระหว่างเด็กปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วม					
5.	โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือ นักเรียนพิการเรียนร่วม					
6.	โรงเรียนมีระบบการรับ/การจัดเข้าชั้นเรียนหรือการส่งต่อ					
7.	ผู้บริหาร ครูผู้สอนร่วมประชุมวางแผนร่วม กับผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติ และนักเรียนพิการเรียนร่วม					
8.	มีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการ จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับสภาพและความบกพร่องของนักเรียน					

ข้อ ที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
	ด้านนักเรียน (S-Student) (ต่อ)					
9.	นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิการเรียนร่วม					
10.	นักเรียนพิการเรียนร่วมหรือที่มีความบกพร่องได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปตามศักยภาพ					
	ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)					
11.	โรงเรียนประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้อง รับผิดชอบต่อทุกคน					
12.	โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยให้ถือเป็นปริมาณงาน					
13.	โรงเรียนจัดบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม/สนามเด็กเล่นและอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนพิการเรียนร่วมใช้พักผ่อน					
14.	โรงเรียนปรับสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเรียนร่วม					
15.	โรงเรียนจัดให้มี สื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
16.	โรงเรียนจัดกิจกรรมให้แก่ ครู วิทยากร และ บุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับรู้ และร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างถูกวิธี					
17.	ห้องเสริมวิชาการมีสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับความ ต้องการเฉพาะบุคคลของผู้เรียน					
18.	โรงเรียนมีห้องน้ำ ห้องส้วมที่เพียงพอ และเหมาะสมกับความต้องการพิการ ของนักเรียนแต่ละบุคคล					
19.	โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น					

ข้อ ที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
20.	ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ร่วมรับผิดชอบเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิการให้แก่ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อสร้างความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัยด้านกายภาพ					
21.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน					
22.	ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)					
23.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนพิการเรียนร่วมรู้จักปรับตัว ให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันและ เอื้อต่อการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน					
24.	ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม					
25.	ครูมีการวัดผล ประเมินผล เพื่อส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้ ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน					
26.	ครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนพิการเรียนร่วม หลังการวัดผลระหว่างเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์					
27.	ครูนำผลการประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จนจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน					
28.	การวัดและประเมินผลการเรียน ของนักเรียนพิการเรียนร่วม สอดคล้องกับศักยภาพความแตกต่างของแต่ละบุคคล					
29.	ผู้บริหารจัดให้มีคณะทำงานติดตาม นิเทศ วัดและ ประเมินผล รายงานผลการจัดการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ					
30.	โรงเรียนมีการประเมินผลตามสภาพจริง และรายงานผล ความก้าวหน้าของนักเรียนพิการเรียนร่วมให้กับผู้บริหาร และผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ					

ข้อ ที่	การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
31.	ด้านเครื่องมือ (T-Tools) โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการบริหาร จัดการเรียนร่วม					
32.	โรงเรียนมีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม ที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ					
33.	โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการ โดยใช้โครงสร้างซีท เป็นข้อกำหนด ในการจัดการเรียนร่วม					
34.	โรงเรียนจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิการเรียนร่วม					
35.	โรงเรียนจัดทำหลักสูตร ตำรา ในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิการของแต่ละบุคคล					
36.	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัย ในชั้นเรียนหรืองานวิจัยขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการศึกษาพิการ					
37.	ครูจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิการ เรียนร่วม บุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการจัดการเรียนร่วม					
38.	ครูจัดทำสื่อทางการศึกษา เครื่องมือ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
39.	ครูนำเทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ให้บริการแก่นักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างทั่วถึง					
40.	นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิการของตน					

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 4 ด้าน คือ

1. ด้านนักเรียน (S-Student)
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)
4. ด้านเครื่องมือ (T-Tools) และ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อการบริหารงานและการปฏิบัติงานในโรงเรียนของท่านแต่อย่างใด

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....สกุล.....

ประวัติการศึกษา.....

.....

สถานที่ทำงาน.....

.....

.....

3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน (A-Activities)

ท่านมีแนวทางพัฒนาการดำเนินงานด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

ท่านมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานด้านเครื่องมืออย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

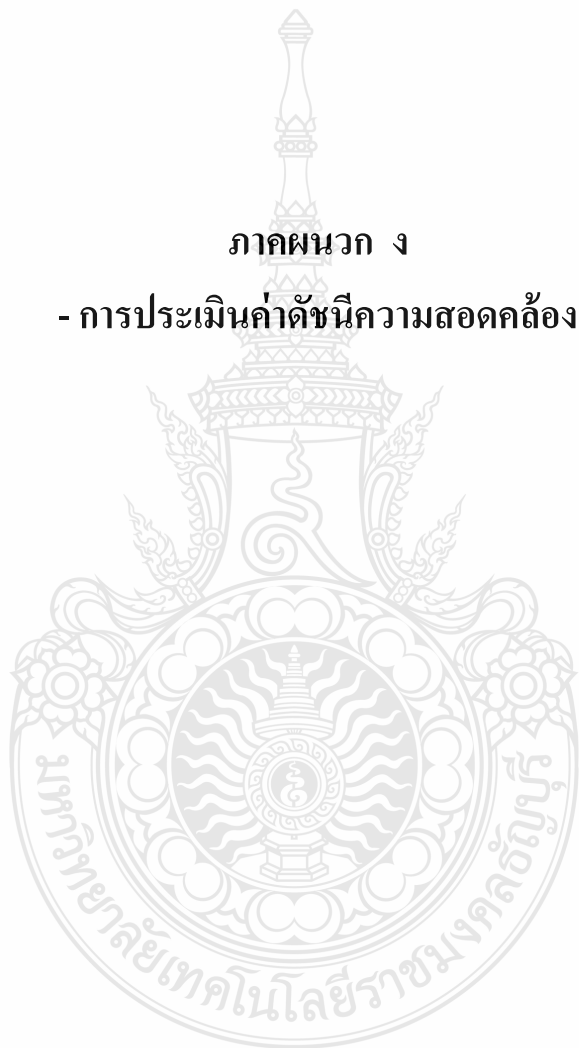
.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

- การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง

**ผลการพิจารณาแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)แบบสอบถาม
เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT)และ
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา**

รายการข้อความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4		
ด้านนักเรียน (S-Student)						
1. โรงเรียนจัดปฐมนิเทศนักเรียนปกติ และนักเรียนพิการเรียนร่วมเพื่อสร้าง เจตคติที่ดีและความเข้าใจร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. โรงเรียนมีการจัดนักเรียนพิการเรียน ร่วมตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่าง เหมาะสมตามระดับความสามารถ	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. โรงเรียนจัดให้มีการช่วยเหลือดูแล นักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. โรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอน โดยให้เด็กได้ทำกิจกรรมการเรียนการ สอนร่วมกัน ช่วยเหลือกันระหว่างเด็ก ปกติและนักเรียนพิการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. โรงเรียนจัดให้มีระบบการให้รางวัล นักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือนักเรียนพิการ เรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. โรงเรียนมีระบบการรับ/การจัดเข้าชั้น เรียนหรือการส่งต่อ	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4		
ด้านนักเรียน (S-Student)						
7. ผู้บริหาร ครูผู้สอนร่วมประชุมวางแผนร่วมกับผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติ และนักเรียนพิการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. มีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถของนักเรียนพิการเรียนร่วมที่สอดคล้องกับสภาพและความบกพร่องของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมให้มีความเข้าใจ ยอมรับและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนพิการเรียนร่วม	+1	+1	+1	0	0.75	ใช้ได้
10. นักเรียนพิการเรียนร่วมหรือที่มีความบกพร่องได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปตามศักยภาพ	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านสภาพแวดล้อม (E -Environment)						
11. โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้อง รับทราบโดยทั่วกัน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12. โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยให้ถือเป็นปริมาณงาน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13. โรงเรียนจัดบริเวณสำหรับทำสวนหย่อม/สนามเด็กเล่นและอื่นๆ เพื่อให้ นักเรียนพิการเรียนร่วมใช้พักผ่อน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4		
ด้านสภาพแวดล้อม (E –Environment)						
14. โรงเรียนปรับสภาพห้องเรียนให้ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับ นักเรียนพิการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15. โรงเรียนจัดให้มี สื่อเทคโนโลยี สิ่ง อำนวยความสะดวกและอื่นๆ เพื่อใช้ใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16. โรงเรียนจัดกิจกรรมให้แก่ ครู วิทยากร และ บุคลากรทางการศึกษาทุก คนได้รับรู้ และร่วมมือกันช่วยเหลือดูแล นักเรียนพิการ เรียนร่วมอย่างถูกวิธี	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17. ห้องเสริมวิชาการมีสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ เหมาะสมกับความ ต้องการเฉพาะบุคคลของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18. โรงเรียนมีห้องน้ำ ห้องส้วมที่เพียงพอ เหมาะสมกับความต้องการพิการ ของ นักเรียนแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19. โรงเรียนมีการจัดอาคารเรียนให้มีทาง ลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทาง ร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20. ผู้บริหาร และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ร่วมรับผิดชอบเพื่อสร้างความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิการ ให้แก่ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อสร้าง ความมั่นใจในเรื่องความปลอดภัยด้าน กายภาพ	+1	+1	+1	0	0.75	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4		
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)						
21.ฝ่ายบริหารจัดการครูเข้าสอนในชั้นเรียน ร่วมตรงตามความสามารถของครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22.ครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP)และแผนการสอน เฉพาะบุคคล (IIP)	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23.ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ นักเรียนฝึกการเรียนรู้จักการปรับตัว ให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบันและ เอื้อ ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24.ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ มีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้เหมาะสม กับนักเรียนฝึกการเรียนรู้ร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25.ครูมีการวัดผล ประเมินผล เพื่อ ส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้ ศึกษาต่อในชั้น สูงสุดตามศักยภาพของตน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26.ครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน ฝึกการเรียนรู้ร่วม หลังการวัดผลระหว่าง เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27.ครูนำผลการประเมินมาปรับปรุงเป็น ระยะสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนจบ การศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4		
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)						
28. การวัดและประเมินผลการเรียน ของ นักเรียนพิการเรียนร่วมสอดคล้องกับ ศักยภาพความแตกต่างของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29. ผู้บริหารจัดการให้มีคณะทำงานติดตาม นิเทศ วัดและ ประเมินผล รายงานผลการ จัดการเรียนร่วมอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30. โรงเรียนมีการประเมินผลตามสภาพ จริง และรายงานผลความก้าวหน้าของ นักเรียนพิการเรียนร่วมให้กับผู้บริหาร และผู้ปกครองรับทราบเป็นระยะ	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านเครื่องมือ (T-Tools)						
31. โรงเรียนมีการกำหนดวิสัยทัศน์/พันธ กิจ/ยุทธศาสตร์ เพื่อใช้ในการบริหาร จัดการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32. โรงเรียนมีแผนงาน/โครงการ/ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียน ร่วม ที่สอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33. โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการ โดยใช้โครงสร้างชี้ทเป็นข้อกำหนด ใน การจัดการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34. โรงเรียนจัดให้มีบริการต่างๆ ที่ช่วย สนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิการ เรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการข้อความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4		
ด้านเครื่องมือ (T-Tools)						
35.โรงเรียนจัดทำหลักสูตร ตำรา ในรูปแบบ อื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิการของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36.โรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัย ในชั้นเรียนหรืองานวิจัยขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการศึกษาพิการ	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37.ครูจัดทำระบบข้อมูลนักเรียนพิการเรียนร่วม บุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจัดการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38.ครูจัดทำสื่อทางการศึกษา เครื่องมือ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเรียนร่วมเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39.ครูนำเทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้บริการแก่นักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40.นักเรียนพิการเรียนร่วมได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิการของตน	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

**ผลการพิจารณาแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)แบบสัมพัทธ์
เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT)และ
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนรู้ร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ๑**

รายการข้อความความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่				ค่า IOC	แปล ผล
	1	2	3	4		
แนวทางการพัฒนาด้านคุณภาพนักเรียน (S-Student)	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
แนวทางการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม (E-Environment)	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
แนวทางการพัฒนาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
แนวทางการพัฒนาด้านเครื่องมือ (T-Tools)	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายจตุรงค์ เจริญนำ

วัน เดือน ปีเกิด วันที่

22 กันยายน พ.ศ. 2528

ที่อยู่ บ้านเลขที่

162/1 หมู่ที่ 3 ตำบลบางปลาเฒ่า อำเภอบางปลาเฒ่า

จังหวัดสุพรรณบุรี

การศึกษา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ว.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ

มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม

ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.)

สาขาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2553 – 2555 ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดเขียนเขต

พ.ศ. 2555 – 2556 ครู ค.ศ. 1 โรงเรียนวัดเขียนเขต

พ.ศ. 2556 – ปัจจุบัน ครู ค.ศ. 1 โรงเรียนหนองวัลย์เปรียงวิทยา

เบอร์โทรศัพท์

090-9943749

อีเมล

jaturong_c@mail.rmutt.ac.th